

NANSEN NOTE 2020-3

Kabul als intern beschermingsalternatief voor personen met nood aan subsidiare bescherming

De NANSEN NOTE is een thematische tool die zich richt tot praktijkjuristen en advocaten die asielzoekers bijstaan. Ze kadert en analyseert juridisch een praktijk die invloed heeft op de toegang tot en het effectief genieten van internationale bescherming evenals op het recht op vrijheid en beschermingsstandaarden in detentie. Bijzonder aandacht wordt besteed aan kwetsbaarheid, detentie en effectieve toegang tot kwaliteitsvolle juridische bijstand.

Auteurs: Charlotte Coenen en Valérie Klein

Redactie : Marjan Claes en Julie Lejeune
(met dank aan Sarah Byttebier, stagiaire)

Kabul als intern beschermingsalternatief voor personen met een nood aan subsidiaire bescherming

Deze NANSEN NOTE bespreekt Kabul als intern beschermingsalternatief¹.

Sinds Augustus 2018 gaat UNHCR ervan uit dat er geen intern beschermingsalternatief (hierna: "IBA") beschikbaar is in Kabul. Toch blijkt het CGVS in een aantal gevallen Kabul wel geschikt te vinden als intern beschermingsalternatief zodat aldus geen subsidiaire bescherming wordt toegekend indien de persoon zich zou kunnen vestigen in de Afghaanse hoofdstad.

NANSEN gaat in hier de voorwaarden voor het intern beschermingsalternatief na en past deze voorwaarden toe op de huidige situatie in Kabul, zowel wat betreft de veiligheid als de socio-economische en humanitaire situatie.

INHOUD

Synopsis - English	3
1. Intern beschermingsalternatief: concept en test <i>sui generis</i>	4
2. De voorwaarden voor de toepassing van het interne beschermingsalternatief.....	5
2.1. De relevantie van het interne beschermingsalternatief	7
2.2. De redelijkheid van het interne vluchtalternatief	8
2.2.1. Persoonlijke omstandigheden.....	9
2.2.2. Het bestaan van eerdere vervolging	9
2.2.3. Veiligheid.....	10
2.2.4. Respect voor mensenrechten.....	10
2.2.5. Mogelijkheid tot economisch overleven.....	10
3. Bewijslast van het intern beschermingsalternatief	11
4. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief in Kabul, Afghanistan.	14
4.1. Persoonlijke omstandigheden.....	14
4.2. Veiligheid	17
4.2.1. Evolutie van de veiligheidssituatie in Afghanistan	17
4.2.2. Veiligheissituatie in Kabul.....	19
4.3. Respect for mensenrechten	27
4.4 Mogelijkheid tot economisch overleven	28
4.4.1. Werkgelegenheid en armoede.....	29

---

¹ Het concept van intern beschermingsalternatief wordt hier in plaats van intern vluchtalternatief gebruikt. Zie J.C. HATHAWAY, *The Michigan Guidelines on the Internal Protection Alternative*, 1999, §5, beschikbaar op <http://www.mijlonline.org/michigan-guidelines-on-the-internal-protection-alternative> en BODART, S., *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Bruxelles, Bruylant, 2008, p. 244.

4.4.2. Mogelijkheid tot huisvesting	31
4.4.3. Toegang tot water, sanitair en elektriciteit	32
4.4.4. Toegang tot voedsel	33
4.4.5. Gezondheidszorg	35
4.4.6. Toegang tot sociale voorzieningen	38
4.5. Conclusie.....	39
5. Het intern beschermingsalternatief naar Kabul in de Belgische rechtspraak	40
5.1. Persoonlijke omstandigheden.....	40
5.2. Veiligheidssituatie in Kabul	45
6. Conclusie.....	51

Synopsis - English

In 2018, UNHCR stated that: “*UNHCR considers that given the current security, human rights and humanitarian situation in Kabul, an IFA/IRA is generally not available in the city.*”

In this Note, NANSEN explores the concept of the Internal Flight/Relocation Alternative and particularly in regards to the availability of an IFA/IRA in Kabul, Afghanistan. This note first examines the two-step test, developed by UNHCR, to determine whether an IFA/IRA is feasible. Next, the note focuses on the criteria developed in this test with regards to the situation in Kabul, Afghanistan by bringing together information from different international and national sources. Lastly this note focuses on existing jurisprudence of the Belgian Council for Alien Law Litigation (CALL).

This Note concludes that NANSEN joins UNHCR in its statement that considering the current security situation in Kabul there is no durable safety to be found which is a prerequisite for the availability of an IFA/IRA. Moreover, the humanitarian situation in Kabul leads to the conclusion that the possibility for economic survival is severely diminished and respect for a variety of human rights is therefore gravely threatened. In general, an IFA/IRA is as such not available in Kabul.

1. Intern beschermingsalternatief: concept en test sui generis

Het intern beschermingsalternatief moet binnen het internationale, Europese en nationale recht gekaderd worden. Het is immers zo dat het intern beschermingsalternatief geen onderdeel uitmaakt van de Vluchtelingendefinitie, maar werd ontwikkeld in een aantal nationale jurisprudenties en nadien werd opgenomen in het EU-asielrecht.

Hoewel het intern beschermingsalternatief geen onderdeel vormt van het VN-Vluchtelingenverdrag, valt de juridische basis ervoor er wel in terug te vinden². Ook UNHCR bracht algemene richtlijnen in verband met het IBA uit.³

Het concept is ook terug te vinden in Europees- en Belgisch recht.

Overeenkomstig art. 8 van de Kwalificatierichtlijn⁴:

“1. Als onderdeel van de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming kunnen de lidstaten vaststellen dat een verzoeker geen behoefte heeft aan internationale bescherming, indien hij in een deel van het land van herkomst:

a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt; of

b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 7, en hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt.

2. Bij de beoordeling of een verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig lid 1, houden de lidstaten bij hun beslissing over het verzoek rekening met de algemene omstandigheden in dat deel van het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in overeenstemming met artikel 4. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat zij beschikken over nauwkeurige en actuele informatie uit relevante bronnen, zoals de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor vluchtelingen en het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken”.

De vreemdelingenwet⁵ omschrijft het intern beschermingsalternatief als volgt:

*Art. 48/5 § 3. [Er is geen behoefte aan internationale bescherming indien de asielzoeker **in een deel van het land van herkomst:***

---

² FELLER, E., TÜRK, V. en NICHOLSON, F., *La protection des réfugiés en droit international*, Larcier, Brussel, 2008, p. 49 en geciteerde rechtspraak.

³ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4: “*Internal Flight or Relocation Alternative*” within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees, beschikbaar op <https://www.unhcr.org/publications/legal/3f28d5cd4/guidelines-international-protection-4-internal-flight-relocation-alternative.html>

⁴ Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking).

⁵ Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen.

a) geen gegronde vrees heeft voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade loopt, of

b) toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in de zin van §2; en hij op een **veilige en wettige manier kan reizen** naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, **en redelijkerwijs** kan worden verwacht dat hier zich vestigt.

Bij de beoordeling of de asielzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade loopt, of toegang heeft tot bescherming tegen vervolging of ernstige schade in een deel van het land van herkomst overeenkomstig het eerste lid, wordt rekening gehouden met de **algemene omstandigheden** in dat deel van het land en met de **persoonlijke omstandigheden** van de asielzoeker.

Het onderzoek naar een intern beschermingsalternatief pas kan gebeuren wanneer reeds vastgesteld is dat de persoon nood heeft aan een vorm van bescherming. Indien er immers geen nood is tot vluchten, kan er ook geen nood aan beschermingsalternatief zijn. Indien de nood aan bescherming wel werd vastgesteld, kan vervolgens worden gekeken of deze bescherming op een andere manier geboden kan worden, bijvoorbeeld in een veilig derde land, een eerste land van asiel, of in een regio van het land van herkomst waar een intern beschermingsalternatief voorhanden is.

Het onderzoek naar het intern beschermingsalternatief is erg belangrijk: de internationale juridische gemeenschap heeft immers beslist dat personen die kwalificeren als vluchteling zich in een bijzonder precaire situatie bevinden en moeten opgevangen worden door de leden van de gemeenschap. Als een onder hen, in deze dus de onderzoekende staat, meent dat hij deze verantwoordelijkheid niet moet opnemen, moet hij pertinent kunnen aantonen waarom de verantwoordelijkheid niet op haar schouders rust en dat de rechten van het kwetsbare individu, de vluchteling, ontgensprekelijk gevrijwaard worden.

Het onderzoek naar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsnood moet dan ook gescheiden worden van het onderzoek naar een intern beschermingsalternatief (hierna: IBA). Er bestaat immers een andere toets en een andere bewijslast die gebruikt wordt bij het onderzoek naar de **nood** aan internationale bescherming dan bij het onderzoek naar de **adequaatheid** van de bescherming.

NANSEN zal hier het specifieke onderzoek, nodig om te bepalen of een intern beschermingsalternatief voldoet aan de juridische voorwaarden, uiteenzetten en zal vervolgens een toepassing maken met betrekking tot de stad Kabul in Afghanistan. Veel informatie uit deze noot kan ook gebruikt worden om te staven dat er eveneens een subsidiaire beschermingsnood bestaat voor personen afkomstig van Kabul, zoals bijvoorbeeld beslist werd door de *Franse Cour nationale du droit d'asile* op 9 maart 2018⁶ maar een argumentatie ten gronde ter zake valt buiten het bestek van deze nota. Sinds het arrest van de *Franse Cour Nationale du droit d'asile* genieten onderdanen afkomstig uit Kabul op grote schaal bescherming in Frankrijk.⁷

2. De voorwaarden voor de toepassing van het interne beschermingsalternatief

---

⁶ Cour nationale du droit d'asile, Décision N° 17045561, 9 maart 2018, France

⁷ *Since a CNDA judgment of March 2018, Afghan nationals widely benefit from protection. The CNDA held that the situation of indiscriminate violence in Kabul is of such degree for Article 15(c) to be triggered by a person's mere presence. In addition, several rulings have prevented Dublin transfers of Afghan nationals to countries where their asylum applications have been rejected (see Dublin: Suspension of Transfers)*, AIDA, Country Report France. 2019 update, April 2020, p. 80, beschikbaar op <https://www.asylumineurope.org/reports/country/france>

Het Vluchtelingenverdrag⁸ bevat meer dan de toets die moet worden doorstaan om erkend te worden als vluchteling: het bevat ook de voorwaarden⁹ waaraan de bescherming van een vluchteling moet voldoen.

Het zijn deze voorwaarden die van belang zijn bij de evaluatie van een IBA, niet de voorwaarden uit de vluchtelingendefinitie zelf. Immers, zoals gezegd, staat reeds vast dat een persoon nood heeft aan bescherming wanneer het IBA wordt onderzocht.

UNHCR ontwikkelde een onderzoek in twee stappen om te bepalen of de bescherming geboden door een intern beschermingsalternatief voldoende is. Deze twee-staps-test werd nadien ook opgenomen in de Europese Kwalificatierichtlijn¹⁰, en is aldus bindend in het Belgische asielrecht¹¹.

Voor kan overgegaan worden tot deze twee-staps-test, moeten de asielautoriteiten de regio identificeren die zal dienen als het intern vluchtalternatief. De toets dient immers *in concreto* te gebeuren. Er werd reeds vastgesteld dat de verzoeker nood heeft aan bescherming in zijn specifieke regio van herkomst. Nadat de nood om te vluchten werd vastgesteld, moet die niet opnieuw bewezen worden ten aanzien van het hele grondgebied van het land van herkomst: dit zou immers een voorwaarde toevoegen aan de Vluchtelingendefinitie.¹² Daarentegen moet de overheid *in concreto* aantonen dat afdoende bescherming beschikbaar is in een andere, specifieke regio van het land van herkomst.

UNHCR geeft aan dat:

*The 1951 Convention does not require or even suggests that the fear of being persecuted need always extend to the whole territory of the refugee's country of origin. The concept of an internal flight or relocation alternative therefore refers to a specific area of the country where there is no risk of a well-founded fear of persecution and where, given the particular circumstances of the case, the individual could reasonably be expected to establish him/herself and live a normal life. Consequently, if internal flight or relocation is to be considered in the context of refugee status determination, a **particular area must be identified** and the claimant provided with an adequate opportunity to respond.¹³*

Voorts eist UNHCR in het kader van het onderzoek naar het IBA een analyse van de situatie op lange termijn¹⁴:

---

⁸ Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, 28 juli 1951, omgezet door de wet van 26 juni 1953, B.S. 4 oktober 1953. Hierna: Vluchtelingenverdrag

⁹ Art. 1, §2 Vluchtelingenverdrag. Zie ook: Art. 2, d) Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking). Hierna: Kwalificatierichtlijn

¹⁰ Art. 8.1 Kwalificatierichtlijn

¹¹ De huidige versie van art. 48/5, §3 is in de wet van 15.12.1980 opgenomen door de wet van 8.5.2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijke welzijn, met het oog om art. 8 van de Kwalificatierichtlijn om te zetten.

¹² J. EATON, "The Internal Protection Alternative Under European Union Law: Examining the Recast Qualification Directive", *International Journal of Refugee Law* 2012, vol. 24, nr. 4, p. 770.

¹³ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op. cit.*, §6.

¹⁴ *Ibid.*, §8

*The determination of whether the proposed internal flight or relocation area is an appropriate alternative in the particular cases requires an assessment over time, taking into account not only the circumstances that gave rise to the persecution feared, and that prompted flight from the original area, but **also whether the proposed area provides a meaningful alternative in the future.***

Nadat de regio is geïdentificeerd, kan de twee-staps-test aanvangen. De eerste stap is het onderzoek naar de **relevantie** van het interne vluchtalternatief (2.1). De tweede stap is een onderzoek naar de **redelijkheid** van het interne vluchtalternatief (2.2).

2.1. De relevantie van het interne beschermingsalternatief

Eerst moet onderzocht worden of de bescherming in de specifieke regio van het land van herkomst überhaupt mogelijk is. Dit onderzoek valt uiteen in twee delen: ten eerste of de regio bereikbaar is en ten tweede of in deze regio zelf geen risico bestaat op vervolging of ernstige schade.

Om de relevantie van het IBA te beoordelen moet eerst worden nagegaan of de verzoeker effectief de regio van het IBA zou kunnen bereiken. Dit moet worden geanalyseerd vanuit verschillende perspectieven:

- a. Rekening houdend met de praktische bereikbaarheid
- b. Rekening houdend met de veiligheid
- c. Rekening houdend met juridische voorwaarden tot toegang van de regio¹⁵

Deze vraag komt overeen met de voorwaarde uit artikel 8, paragraaf 1, tweede lid, Kwalificatierichtlijn.

Het tweede deel van het onderzoek naar een relevant IBA houdt volgens de voorschriften van UNHCR en de tekst van de Kwalificatierichtlijn een duplicaat in van het onderzoek naar de nood aan bescherming: men moet immers nagaan of ook in de regio van het IBA de verzoeker geen risico op vervolging of ernstige schade loopt. Gezien reeds werd vastgesteld dat de verzoeker een risico op vervolging loopt in een andere regio van het land van herkomst, moet bijzonder omzichtig worden omgesprongen met dit onderzoek. Volgende vragen dienen volgens UNHCR te worden beantwoord¹⁶:

- 1) Is de actor van vervolging de staat zelf? Indien hier positief op geantwoord wordt, zal geen enkele regio in het land van herkomst afdoende bescherming kunnen bieden.
- 2) Is de actor van vervolging een niet-statelijke actor, die actief is in de regio van het intern beschermingsalternatief? Indien hier positief op geantwoord wordt, en indien de staat geen bescherming kan bieden aan de verzoeker, zal in die specifieke regio geen IBA mogelijk zijn.
- 3) Loopt de verzoeker een risico op vervolging of ernstige schade in de regio van het intern beschermingsalternatief? Indien hier positief op geantwoord wordt, zal in die specifieke regio geen afdoende bescherming geboden kunnen worden.¹⁷

Wanneer de **relevantietoets** doorstaan is, heeft men dus louter vastgesteld dat de regio enerzijds bereikbaar is en dat anderzijds men bij het terugsturen van de verzoeker naar deze

---

¹⁵ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op.cit.*, § 7.

¹⁶ *Ibid.*, § 24.

¹⁷ Deze drie vragen komen overeen met de voorwaarden gesteld in artikel 8, paragraaf 1, eerste lid a) en b) van de Kwalificatierichtlijn.

regio het non-refoulement-beginsel niet schendt. Personen die nood hebben aan internationale bescherming genieten echter meer rechten dan enkel het recht op non-refoulement. De bescherming waarvan de onderzoekende staat beweert dat die beschikbaar is de regio van het IBA, moet enerzijds afdoende zijn en het moet cumulatief ook redelijk zijn dat verwacht wordt dat de persoon zich daar vestigt (zie 2.2).

2.2. De redelijkheid van het interne vluchtalternatief

Wanneer uit de eerst stap blijkt dat het IBA mogelijk is, omdat het gebied praktisch, duurzaam veilig en juridisch gezien toegankelijk is en geen vervolging zal plaatsvinden in de zin van het internationale en Europese asielrecht moet worden nagekeken of het IBA ook **redelijk** is.¹⁸

UNHCR ontwierp een omvattende redelijkheidstest die zowel de doeltreffendheid¹⁹, de niet-tijdelijke aard, als de redelijkheid van het IBA analyseert:

*Can the claimant, in the context of the country concerned, lead a relatively normal life without facing undue hardship? If not, it would not be reasonable to expect the person to move there.*²⁰

UNHCR geeft nog aan dat:

*It is not an analysis based on what a hypothetical “reasonable person” should be expected to do. The question is what is reasonable, both subjectively and objectively, given the individual claimant and the conditions in the proposed internal flight or relocation alternative*²¹.

Volgens UNHCR moeten vijf begrippen onderzocht worden:

- 1) De persoonlijke omstandigheden (*personal circumstances*)
- 2) Het bestaan van eerdere vervolging (*the existence of past persecution*)
- 3) Veiligheid en bescherming (*safety and security*)
- 4) Respect voor mensenrechten (*respect for human rights*)
- 5) Mogelijkheid tot economisch overleven (*possibility for economic survival*)

Een IBA test is pas adequaat en afdoende wanneer elk van deze vijf voorwaarden *in concreto* getoetst wordt aan de specifieke regio van het IBA en aan de persoonlijke situatie van de persoon waarvan vastgesteld is dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

---

¹⁸ Artikel 8, paragraaf 1, lid 2 Kwalificatierichtlijn en art. 48/5, §3 van de vreemdelingenwet.

¹⁹ Artikel 7, paragraaf 2 Kwalificatierichtlijn.

²⁰ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op.cit.*, § 7.

²¹ *Ibid.*, § 23.

2.2.1. Persoonlijke omstandigheden

Om te beoordelen in welke mate een normaal leven zonder onbillijke lasten mogelijk is in de specifieke regio van het IBA moet rekening gehouden worden met de persoonlijke omstandigheden. Zo moeten leeftijd, geslacht, gezondheid, handicap, gezinssituatie, relaties, sociale of andere kwetsbaarheden, etnische, culturele en religieuze overwegingen, professionele achtergrond, taal, opleiding en de psychologische effecten van de vervolging in overweging worden genomen. **Specifieke aandacht moet besteed worden aan een gebrek aan etnische of culturele banden, zeker in een samenleving waarin deze banden of dergelijk netwerk een cruciale rol spelen.**

*The personal circumstances of an individual should always be given due weight in assessing whether it would be unduly harsh and therefore unreasonable for the person to relocate in the proposed area. Of relevance in making this assessment are factors such as age, sex, health, disability, family situation and relationships, social or other vulnerabilities, ethnic, cultural or religious considerations, political and social links and compatibility, language abilities, educational, professional and work background and opportunities, and any past persecution and its psychological effects. In particular, lack of ethnic or other cultural ties may result in isolation of the individual and even discrimination in communities where close ties of this kind are a dominant feature of daily life. Factors which may not on their own preclude relocation may do so when their cumulative effect is taken into account. Depending on individual circumstances, those factors capable of ensuring the material and psychological well-being of the person, such as the presence of family members or other close social links in the proposed area, may be more important than others.*²²

2.2.2. Het bestaan van eerdere vervolging

Indien reeds vaststaat dat personen vervolgd werden, of minstens het risico liepen op ernstige schade in hun land van herkomst moeten de ontheming en potentiële trauma's die hiermee gepaard gaan in rekening gebracht worden bij de beslissing of het wel redelijk is dat personen zouden terugkeren.

*Psychological trauma arising out of past persecution may be relevant in determining whether it is reasonable to expect the claimant to relocate in the proposed area. The provision of psychological assessments attesting to the likelihood of further psychological trauma upon return would militate against finding that relocation to the area is a reasonable alternative. In some jurisdictions, the very fact that the individual suffered persecution in the past is sufficient in itself to obviate any need to address the internal relocation issue.*²³

Het is van belang om te analyseren of bijstand kan geboden worden aan de eventuele opgelopen mentale gezondheidsproblemen.

---

²² UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op.cit.*, §25.

²³ *Ibid.*, § 26.

2.2.3. Veiligheid

Een derde factor die dient onderzocht te worden bij de beoordeling van de redelijkheid van een intern beschermingsalternatief is de **veiligheid. Die moet duurzaam en niet illusoir of onvoorspelbaar zijn.**

*The claimant must be able to find safety and security and be free from danger and risk of injury. **This must be durable, not illusory or unpredictable. In most cases, countries in the grip of armed conflict would not be safe for relocation, especially in light of shifting armed fronts which could suddenly bring insecurity to an area hitherto considered safe.** In situations where the proposed internal flight or relocation alternative is under the control of an armed group and/or State-like entity, careful examination must be made of the durability of the situation there and the ability of the controlling entity to provide protection and stability.²⁴*

Volgens UNHCR bestaat er dus een vermoeden dat een land met een actief gewapend conflict geen IBA kan bieden.

In langdurige conflicten die uit hun aard volatiel zijn en waarbij het geweld zich geregeld regionaal verplaatst zoals dit gewoonlijk het geval is bij interne en internationale conflicten, zal deze niet-tijdelijke aard in vraag moeten worden gesteld.

2.2.4. Respect voor mensenrechten

Er moet ook nagekeken worden of de fundamentele mensenrechten kunnen worden gegarandeerd in het gebied.

*Where respect for basic human rights standards, including in particular non-derogable rights, is clearly problematic, the proposed area cannot be considered a reasonable alternative. This does not mean that the deprivation of any civil, political or socio-economic human right in the proposed area will disqualify it from being an internal flight or relocation alternative. Rather, it requires, from a practical perspective, an **assessment of whether the rights that will not be respected or protected are fundamental to the individual**, such that the deprivation of those rights would be sufficiently harmful to render the area an unreasonable alternative.²⁵*

2.2.5. Mogelijkheid tot economisch overleven

Tenslotte, moet het onderzoek naar en IBA ook rekening houden met de socio-economische situatie van de regio.

*The socio-economic conditions in the proposed area will be relevant in this part of the analysis. If the situation is such that the claimant will be unable **to earn a living** or to access **accommodation**, or where **medical care** cannot be provided or is clearly inadequate, the area may not be a reasonable alternative. It would be unreasonable, including from a human rights perspective, to expect a person to relocate to face **economic destitution or existence below at least an adequate level of subsistence**. At the other end of the spectrum, a simple lowering of living standards or worsening of economic status may not be sufficient to reject a proposed area as unreasonable. Conditions in the area must be such that a relatively normal life can be*

---

²⁴ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op. cit.*, § 27.

²⁵ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op.cit.*, § 28.

*led in the context of the country concerned. If, for instance, **an individual would be without family links and unable to benefit from an informal social safety net, relocation may not be reasonable, unless the person would otherwise be able to sustain a relatively normal life at more than just a minimum subsistence level.***

*If the person would be denied access to land, resources and protection in the proposed area because he or she does not belong to the dominant clan, tribe, ethnic, religious and/or cultural group, relocation there would not be reasonable. For example, in many parts of Africa, Asia and elsewhere, common ethnic, tribal, religious and/or cultural factors enable access to land, resources and protection. In such situations, it would not be reasonable to expect someone who does not belong to the dominant group, to take up residence there. **A person should also not be required to relocate to areas, such as the slums of an urban area, where they would be required to live in conditions of severe hardship.***²⁶

3. Bewijslast van het intern beschermingsalternatief

Wat betreft de vluchtelingenstatus is algemeen aangenomen dat de gedeelde bewijslast primair rust op de persoon die beweert bescherming nodig te hebben. De samenwerkingsplicht maakt dat ook de beslissende overheid gehouden is aan een inspanningsverbintenis om bewijzen te verzamelen zodat geen twijfel blijft bestaan over het risico op een eventuele schending van het non-refoulementbeginsel²⁷ bij terugkeer.

De primaire bewijslast van het bestaan van een intern beschermingsalternatief ligt echter bij de overheid. Deze verschuiving in de bewijslast volgt de algemene logica van de bewijslast in het (vluchtelingen)recht: *actori incumbit probatio*. Het is immers zo dat als de overheid beweert dat er een intern beschermingsalternatief bestaat, ze deze bewering moet hard maken.

The onus shifts to the party asserting that there is an IFA to show that it exists. In other words, once the person had shown a risk of persecution and an absence of protection in one part of the country, the person's fear there is well-founded and a prima facie case for refugee status has been established.²⁸

Bovendien moet ook de verzoeker de kans krijgen om te reageren op de bewering dat er sprake is van een intern beschermingsalternatief. Het kan immers dat er persoonlijke omstandigheden bestaan in hoofde van de verzoeker die niet meteen van invloed zijn op zijn of haar erkenning als vluchteling, maar die wel van invloed kunnen zijn op de mogelijkheid tot hervestiging en die de verzoeker nog niet heeft vermeld. Van iemand die verzoekt om internationale bescherming wordt enkel verwacht dat hij alle details met betrekking tot zijn nood aan internationale bescherming uiteenzet, niet dat hij dieper in gaat op zijn of haar mogelijkheid tot interne hervestiging in andere landsdelen. Er kunnen dus wel degelijk redenen zijn, niet gelieerd aan zijn of haar nood aan internationale bescherming, die uit het

---

²⁶ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), Guidelines on International Protection No. 4, *op.cit.*, §§ 29-30.

²⁷ Art. 33. § 1 Vluchtelingenverdrag: Verbod tot uitzetting of terugleiding ("refoulement") §1. Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.

²⁸ N. KELLEY, "Internal Flight/Relocation/Protection Alternative: Is it reasonable?", *International Journal of Refugee Law* 2002, vol. 14, nr. 1, p. 7.

gewone onderzoek naar internationale bescherming niet blijken en die apart een onderzoek vereisen.

*On this basis, the decision-maker bears the burden of proof of establishing that an analysis of relocation is relevant to the particular case. If considered relevant, it is **up to the party asserting this to identify the proposed area of relocation and provide evidence establishing that it is a reasonable alternative for the individual concerned.***

An applicant feeling to an area where she neither speaks the language, nor has any social or family contacts, may in desperation return to her region of origin, again facing the initial persecution from which she fled. This has been characterized as ‘indirect of ‘constructive’ refoulement; where an applicant is returned to an inadequate IPA and, facing destitution or other serious threats, returns to the territory of her persecutors.²⁹

Het onderzoek naar het interne beschermingsalternatief zal dus enkel afdoende zijn als de onderzoekende overheid de relevantie van het beschermingsalternatief nagaat, de redelijkheid ervan vaststelt, en vervolgens de persoon ook de mogelijkheid geeft om hierop te reageren.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna RvV)³⁰, bevestigt dat de bewijslast van het bestaan van een intern beschermingsalternatief bij de overheid, namelijk het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna CGVS) ligt:

*Uit artikel 8 van de kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt, **blijkt duidelijk dat de bewijslast van het intern vestigingsalternatief bij de verwerende partij ligt.***

(...)

Als de verwerende partij aannemelijk heeft gemaakt dat aan de voorwaarden is voldaan, is het aan de verzoekende partij om aannemelijk te maken dat het vestigingsalternatief in haar geval niet aanwezig is en dat van haar niet kan worden verlangd dat zij zich elders in het land vestigt.

En

“Le Conseil rappelle que l’application de cet article 48/5 §3 a clairement pour effet de restreindre l’accès à une protection internationale à des personnes dont il est par ailleurs admis qu’elles ont des raisons de craindre d’être persécutées ou, comme en l’espèce, pour lesquelles il existe des sérieux motifs de croire qu’elles encourent un risque réel d’atteinte grave dans la partie du pays où elles vivaient avant de fuir. L’esprit de cette disposition restrictive, tout comme la formulation choisie par le législateur, indiquent qu’il revient dans ce cas à l’administration de démontrer ce qu’elle avance, à savoir d’une part, qu’il existe une partie du pays d’origine où le demandeur n’a aucune raison de craindre d’être persécuté ni aucun risque réel de subir des atteintes graves et, d’autre part, qu’on peut raisonnablement attendre de lui qu’il reste dans cette partie du pays. L’autorité

---

²⁹ J. EATON, “The Internal Protection Alternative under European Union Law: Examining the Recast Qualification Directive”, *International Journal for Refugee Law* 2012, vol. 24, nr. 4, p. 770.

³⁰ Zie o.a. RvV nt. 217 609, 27 februari 2019 en nr. 219 234, 29 maart 2019.

compétente doit également démontrer qu'elle a dûment tenu compte des conditions générales prévalant dans le pays et de la situation personnelle du demandeur."³¹

---

³¹ CCE nr. 219 483, 4 april 2019. Zie ook CCE nr. 222 612, 13 juni 2019 en nr. 218 058, 11 maart 2019.

4. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief in Kabul, Afghanistan.

Dit deel van de NANSEN Note zal een aantal concrete elementen aanhalen die kunnen gebruikt worden bij de redelijkheidstest t.a.v. een IBA in de stad Kabul. Deze test zal zich pas kunnen voltrekken nadat een IBA relevant is bevonden, rekening houdend met de persoonlijke omstandigheden van de persoon die internationale bescherming behoeft.

Wanneer vastgesteld is dat Kabul praktisch bereikbaar is, de veiligheidssituatie een IBA toelaat en de juridische voorwaarden voor toegang tot de regio vervuld zijn en nadien is onderzocht dat de persoon geen risico loopt op vervolging of ernstige schade in de regio Kabul, moet worden nagegaan of het ook redelijk kan geacht worden dat de persoon zich in Kabul zou vestigen. Hieronder zetten we verschillende elementen uiteen die in het algemeen van toepassing zullen zijn op de test of Kabul een IBA kan vormen.

4.1. Persoonlijke omstandigheden

In Afghanistan zijn familiebanden en netwerken uitermate belangrijk.

*The 2018 Oxfam study revealed that extended family networks were vital for returnees in finding and maintaining employment and housing, however having a family network did not necessarily remove all vulnerabilities. For unaccompanied minors, single women and female-headed households' vulnerabilities were higher even with family support. Many returnees, particularly those without family connections settled in cities assuming that those were safer and livelihood opportunities were better. While returnees were not perceived as a source of conflict in general, they clearly **represented competition for resources and employment.**³²*

Dit blijkt ook uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018:

*"(...) in the specific context of Afghanistan the **importance of the availability and access to social networks**, existing of the applicant's extended family or members of his or her ethnic group, has been widely documented. In this regard, **the presence of members of the same ethnic background as the applicant in the proposed area of relocation cannot by itself be taken as evidence that the applicant would be able to benefit from meaningful support from such communities**; rather, such support would generally require **specific pre-existing social relations** connecting the applicant to individual members of the ethnic community in question. Moreover, even where such pre-existing social relations exist, **an assessment should be made whether the members of this network are willing and able to provide genuine support to the applicant in practice, against the background of Afghanistan's precarious humanitarian situation, the low developmental indicators, and the wider economic constraints affecting large segments of the population.**In addition, the extent to which applicants are able to rely on family networks in the proposed area of relocation also has to be considered in light of the **reported stigma***

---

³² EASO, *Afghanistan. Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City. Country of Origin Information Report*, augustus 2020, p. 31, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf juncto Oxfam, *Returning to Fragility - Exploring the Link between Conflict and Returnees in Afghanistan*, januari 2018, p. 17-18, beschikbaar op: https://d1tn3vj7xz9fdh.cloudfront.net/s3fs-public/file_attachments/rr-returning-fragility-afghanistan-310118-en.pdf.

and discrimination against those who return to Afghanistan after spending time abroad”.³³

Volgens UNHCR blijkt bovendien dat 49.3% van de Afghaanse bevolking negatief staat tegenover interne ontheemden en 35.8% tegen terugkerende Afghanen.³⁴

Volgens OXFAM:

*In many cases, returnees are dependent on social and family networks, which integrate them further into local communities, and may allow them to recover from the shock or disruption of return by themselves.*³⁵

Met name wat **Kabul** betreft:

*In the most recently settled areas residents depend mostly on qawmi (a social unit based on kinship, residence and occupation) networks in order to find shelter, jobs and collectively advance their settlement conditions.*³⁶

(...)

*A study by Oxfam among returnee populations in Kabul city found that **most returnees depend on relatives for accommodation and other in-kind support.***³⁷

(...)

*Those who have been in Kabul for years say that the situation deteriorated with increased local prices, unemployment, insecurity and crime.*³⁸

En:

*Many IDPs without family connections or the ability to rent a house end up in camps*³⁹

---

³³ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018, p. 109, beschikbaar op

<https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=5b8900109&skip=0&query=Eligibility%20guidelines%20afghanistan>

³⁴ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Returnee and internally displaced persons monitoring report*, mei 2018, p.10, beschikbaar op:

<https://data2.unhcr.org/fr/documents/download/6405>

³⁵ OXFAM, *Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan*, Oxfam Research Report, januari 2018, p. 16, beschikbaar op <https://www.oxfam.org/en/research/returning-fragility-exploring-link-between-conflict-and-returnees-afghanistan>

³⁶ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, juni 2019, p. 68, beschikbaar op

https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/Afghanistan_security_situation_2019.pdf

³⁷ *Ibid.*, p. 73.

³⁸ EASO, *Afghanistan. Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City. Country of Origin Information Report*, april 2019, *op. cit.*, p. 30

³⁹ *Ibid.*, p. 15.

EASO beklemtoont recent in zijn COI rapport van september 2020 het **belang van sociale netwerken in Kabul**.

The importance of social networks is reported as vital for returnees. When originally not from Kabul and without a safety net or extended family in the capital, returnees face difficulties supporting themselves, finding jobs or renting accommodation.⁴⁰

Het behoren tot een etnische groep speelt eveneens een belangrijke factor om te bepalen of een regio als IBA kan worden gekwalificeerd. Meer specifiek wat betreft de etnische groep, Hazara:

*Hazara returnees coming to Kabul can generally count on better support, through a range of sophisticated social networks within their well organised and cohesive community.*⁴¹

In Nederland wordt de etnische groep 'Hazara' ook steeds meer aangewezen als risicogroep:

*De staatssecretaris geeft op [8 april](#) 2020 aan dat hij in de uitspraak van de Afdeling aanleiding ziet om het landgebonden beleid inzake Afghanistan aan te passen. **Hazara's worden over heel Afghanistan aangewezen als risicogroep, waardoor zij in het vervolg met geringe indicaties aannemelijk kunnen maken dat zij op grond van hun etniciteit een gegronde vrees voor vervolging hebben.***⁴²

Zelfs voor terugkeerders met familiebanden is de situatie moeilijk. Een studie van OXFAM beschrijft de situatie in een kamp in de Pul-e-Charkhi zone.

*No major tensions are reported here, which is partly explained in the interviews by the fact that **these returnees arrived together in a group and have mostly settled on the lands of their relatives. The close tribal connection was mentioned on several occasions as a factor preventing any disputes from arising. However, there were some reports of fear among host communities that these newcomers might stay for a long time, occupy land and even force the host community out. One guarantee against such fears that was mentioned is that under the shared tribal codes, elders have to commit to leaving the place if requested. This obviously does not improve the security situation of the returnees.***⁴³

---

⁴⁰ EASO, *Afghanistan Security situation – Country of Origin Information Report*, september 2020, p. 66, beschikbaar op: https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf.

⁴¹ *Ibid.*

⁴² K. STOLWIJK, "Wat heeft de afdeling in december 2019 geoordeeld over het Nederlandse beleid ten aanzien van Afghanistan", *Verblijfsblog – Actueel Migratierecht toegelicht* 2020, beschikbaar op: <http://verblijfsblog.nl/wat-heeft-de-afdeling-in-december-2019-geoordeeld-over-het-nederlands-beleid-ten-aanzien-van-afghanistan/>

⁴³ OXFAM, *Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan*, op. cit., p. 24.

4.2. Veiligheid

Afghanistan is een land met een actief gewapend conflict.⁴⁴ De asielautoriteiten moeten dus aantonen dat, in tegenstelling tot andere landen in gewapend conflict die meestal geen intern beschermingsalternatief kunnen bieden, Afghanistan dat wel kan.

Bovendien moet ook aangetoond worden dat deze veiligheid duurzaam en niet onvoorspelbaar is. Alle recente vaststellingen tonen echter aan dat het Afghaanse conflict volatiel en onvoorspelbaar is en het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen.

4.2.1. Evolutie van de veiligheidssituatie in Afghanistan

In 2019 kwalificeerde Uppsala Conflict Data Program (UCDP) het conflict in Afghanistan als **het dodelijkste conflict van de wereld**.

Fighting between the Afghan government and the Taliban has continued to escalate. More people have been killed due to fighting during the first ten months of 2019, than during the whole of 2018. Last year, the conflict with the Taliban resulted in almost 23 000 fatalities. So far this year, UCDP has recorded more than 24 000 battle-related deaths and this conflict is expected to be the deadliest conflict in the world in 2019.

*The Afghan government receives warring support from the USA, including airstrikes as well as joint ground operations. US airstrikes have increased in intensity in 2019, and **civilians have been accidentally killed several times**. In addition to the conflict between the Taliban and the Afghan government, UCDP has also recorded conflicts between the Afghan government and the Islamic State (IS), inter-rebel fighting, as **well as both Taliban and IS targeting civilians**. In total, UCDP has recorded at least 25 500 fatalities in Afghanistan during the first ten months of the year.⁴⁵*

En:

Furthermore, violence has continued to increase in Afghanistan, in spite of attempts at negotiating peace, and the country witnessed its bloodiest year since the end of the Soviet intervention in 1989. UCDP recorded more than 31 200 fatalities in Afghanistan in 2019, which accounts for 40% of all fatalities from organized violence across the globe⁴⁶.

De veiligheidssituatie in Afghanistan bleef **gedurende 2020 instabiel**. Dit is ook bevestigd door de VN Veiligheidsraad in hun rapport van 17 maart 2020.⁴⁷ Onzekerheden over het verkiezingsproces en de hervatting van de gesprekken tussen de Verenigde Staten en de

---

⁴⁴ UNHCR, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, 5, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>

⁴⁵ Uppsala Universiteit, UCDP Bulletin, *Afghanistan – The Deadliest conflict in the world*, beschikbaar op https://pcr.uu.se/digitalAssets/806/c_806526-l_1-k_ucdp-bulletin---afghanistan.pdf.

⁴⁶ Uppsala Universiteit, UCDP Bulletin, *Organized violence in 2019*, beschikbaar op <https://files.webb.uu.se/uploader/1576/UCDP-GED-20-Final.pdf>.

⁴⁷ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary General*, 17 maart 2020, A/74/753-S/2020/210.

Taliban vormden, onder anderen, oorzaken van de volatiele veiligheidssituatie in Afghanistan.⁴⁸

De VN Veiligheidsraad herbevestigt eveneens de **onzekere en volatiele veiligheidssituatie in Afghanistan** op 18 augustus 2020:

*The **security situation in Afghanistan remained unpredictable and highly volatile.** From 15 May to 12 July, **the United Nations recorded 3,706 security-related incidents**, representing a 2 per cent decrease compared with the same period in 2019. Armed clashes accounted for 58 per cent of all security incidents. During the reporting period, there were **2,153 incidents of armed clashes reported**, representing a slight decrease compared with the same period in 2019. Anti-government elements were responsible for 95 per cent of all security-related incidents and 92 per cent of armed clashes. The use of improvised explosive devices and asymmetric attacks contributed to the overall high incident levels during the reporting period. There were 13 international military air strikes during the reporting period, compared with 299 in the same period in 2019. The number of air strikes by the Afghan Air Force increased by 65 per cent compared with the same period in 2019.*⁴⁹

Het rapport onderstreept ook specifiek dat burgers, in het bijzonder kinderen, enorm lijden door de huidige conflictsituatie in Afghanistan:

*The **conflict in Afghanistan continued to take a heavy toll on the civilian population.** (...) The armed conflict in Afghanistan puts children's lives at risk more than any other. The country task force on monitoring and reporting **on grave violations against children in armed conflict verified 620 child casualties** (186 killed, including 57 girls and 129 boys; and 434 maimed, including 138 girls and 296 boys) during the second quarter of 2020.*⁵⁰

Ook de United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) bevestigt dit:

*The **armed conflict in Afghanistan continued to take a heavy toll on the civilian population in 2019 with UNAMA recording over 10,000 civilian casualties for the sixth year in a row.** Since UNAMA began systematic documentation in 2009, it has documented more than 100,000 civilian casualties, with more than 35,000 killed and 65,000 injured. The impact of the conflict, however, **goes well beyond the numbers, taking into account the extensive and durable harm caused to the physical, mental, social and economic well-being of individuals, families and communities.***

*UNAMA documented **10,392 civilian casualties** (3,403 killed and 6,989 injured) as a result of the armed conflict, representing a five per cent decrease as compared to 2018 and the lowest overall level of civilian casualties since 2013. **This reduction was driven by decrease in civilian casualties caused by the Islamic State of Iraq and the Levant – Khorasan Province (ISIL-KP). Civilian casualties caused by the***

---

⁴⁸ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary General*, 17 maart 2020, A/74/753-S/2020/210.

⁴⁹ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General*, 18 augustus 2020, A/74/993-S/2020/809.

⁵⁰ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General*, 18 augustus 2020, A/74/993-S/2020/809.

other parties increased, particularly by the Taliban and by the international military forces.⁵¹

Het is belangrijk te onderstrepen dat burgers niet enkel slachtoffer worden omwille van het gewapende conflict, maar effectief een specifiek doelwit zijn van de strijdende partijen.

*Anti-Government Elements continued to deliberately attack civilians and civilian objects in 2019 using a variety of tactics from deliberate targeting of particular individuals through shooting, magnetic and remote IED attacks to suicide IED attacks targeting large concentrations of civilians.*⁵²

Uit het midjaar verslag van UNAMA van 2020 blijkt het dat:

From 1 January to 30 June, UNAMA documented 770 civilian casualties (342 killed and 428 injured) resulting from attacks in which civilians were deliberately targeted by Anti-Government Elements, with more than half of those attributed to the Taliban. The months of March and May had the highest number of civilian casualties from these deliberate attacks. Incidents of deliberate targeting of civilians by Anti-Government Elements during the first half of 2020 included attacks on religious leaders (18 incidents), healthcare personnel (13 incidents), judiciary members (11 incidents), civil society activists (nine incidents), personnel of non-governmental organizations (eight incidents) and journalists (three incidents).

*UNAMA also continued to document attacks from ISIL-KP on religious minorities in Afghanistan, including the Sikh community and the Shi'a Muslim population, most of whom also belong to the Hazara ethnic group.*⁵³

Volgens EASO:

*The third quarter of 2019 was 'particularly violent', registering 'the highest number of civilian casualties of any quarter since UNAMA began systematic documentation in 2009'. The main factors of such as a spike in civilian casualties were suicide and non-suicide IED attacks by AGEs, primarily by the Taliban, along with election-related violence. In the first half of 2019, the number of civilian casualties attributed to pro-government forces was higher than the one caused by AGEs; this is 'a trend that UNAMA had not documented before 2019'.*⁵⁴

4.2.2. Veiligheissituatie in Kabul

Kabul als provincie wordt gekwalificeerd als de plaats waar burgers het meest worden geraakt door het conflict.

---

⁵¹ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of civilians in armed conflict 2019*, februari 2020, p. 5, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/afghanistan_protection_of_civilians_annual_report_2019_-_22_february.pdf.

⁵² United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of civilians in armed conflict 2019*, februari 2020, p. 45, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/afghanistan_protection_of_civilians_annual_report_2019_-_22_february.pdf.

⁵³ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_poc_midyear_report_2020_-_27_july-revised_10_august.pdf.

⁵⁴ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, op. cit., p. 39.

*Civilians living in Balkh and **Kabul provinces** were most affected by the conflict (344 civilian casualties and 338 civilian casualties respectively).*⁵⁵

Verschillende rapporten maken duidelijk dat **de stad Kabul** eveneens een specifiek doelwit vormt en het voornamelijk burgers zijn die gevaar lopen in Kabul.

*ACLEDA collected data **on 142 violent events in Kabul City from 1 March 2019 to 30 June** from reports in open sources, of which 49 were coded as ‘battles’, 71 as ‘explosions/remote violence’ and 22 as ‘violence against civilians’.*⁵⁶

Met betrekking tot Afghaanse steden, duidt UNHCR aan:

*UNHCR calls attention to the fact that few cities in Afghanistan are spared from attacks by AGEs that seek to make civilian victims. **UNHCR notes that it is precisely civilians who partake in day-to-day economic and social activities in urban areas who are exposed to a risk of falling victim to such violence.** Such activities include travelling to and from a place of work, travelling to hospitals and clinics, or travelling to school; livelihood activities that take place in the city’s streets, such as street vending; as well as going to markets, mosques and other places where people gather*⁵⁷.

De VN Veiligheidsraad bevestigt:

*Several high-profile attacks occurred during the reporting period, **mainly in the city of Kabul**, despite an overall lower tempo of suicide and complex attacks nationwide.*⁵⁸

UNAMA bevestigt ook de specifieke kwetsbaarheid van de bewoners van Kabul in het bijzonder:

*Anti-Government Elements continued to cause the majority of civilian casualties in Afghanistan in 2018. Anti-Government Elements’ use of improvised explosive devices (IEDs) in both suicide and non-suicide attacks remained the leading cause of civilian casualties in 2018, accounting for 42 per cent of the total. [...] **Kabul remained the province most affected by IEDs (mainly suicide)**, while civilian casualties from IEDs in Nangarhar province increased four-fold (mostly from non-suicide devices), reaching nearly the same level as Kabul for the first time.*⁵⁹

*UNAMA continued to document **the disproportionate and extreme harm to residents of Kabul city from suicide and complex attacks.** Out of 65 suicide and complex attacks across the country in 2018, 28 incidents occurred in Kabul city causing 1,686 civilian casualties (554 deaths and 1,132 injuries), a five per cent increase in the number of casualties from 2017. **The attacks perpetrated in Kabul mainly targeted civilians, including the civilian Government administration, places of worship, education facilities, election-related sites and other ‘soft’ targets.** For instance, in*

---

⁵⁵ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/unama_poc_midyear_report_2020_-_27_july-revised_10_august.pdf.

⁵⁶ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, *op. cit.*, p. 60.

⁵⁷ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, *op. cit.*, p. 110-111.

⁵⁸ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary General*, *op. cit.*, §20

⁵⁹ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of civilians in armed conflict annual report 2018*, *op. cit.* p. 1-2.

the evening of 20 November, a suicide attacker detonated a device at a religious gathering of approximately 2,000 religious scholars, madrassa students and others at a wedding hall and hotel in Kabul city, causing 147 civilian casualties (61 deaths and 86 injured), including 17 children⁶⁰

In haar verslag van juni 2019 geeft EASO aan⁶¹:

*Out of 65 suicide and complex attacks carried out by AGEs in 2018, 28 occurred in Kabul city resulting in 1 686 civilian casualties (554 deaths, 1 132 injuries) and marking a 5 % increase in the number of casualties compared to 2017. **According to UNAMA, the attacks in Kabul mostly targeted civilians: the civilian Government administration, places of worship, education facilities, election-related sites and other 'soft' targets.***

*According to the USDOD, the Taliban along with other militant groups continued to carry out highprofile attacks, **mostly in the capital region**, to attract media attention, undermine the legitimacy of the Afghan government and to create the perception of widespread insecurity. **From 1 June 2018 to 30 November 2018, there were 59 high-profile attacks in Kabul, compared to 73 during the same period in 2017.***

(...)

*In January 2018, attackers drove an explosive-laden ambulance into a **crowded street in Kabul** during 'one of the most violent stretches of the war', killing 114 people and injuring 229. The Taliban claimed responsibility for the attack.*

Other high-profile attacks during the reporting period include:

- Taliban militants attacked the Intercontinental Hotel in Kabul City in January 2018, killing 24 and injuring 15 civilians. There were 15 foreign nationals among the victims.*
- ISKP claimed responsibility for a bombing in Kabul in March 2018, close to a shrine where Shia Muslims gathered to celebrate Nowruz. The attack killed 35 and injured 65 **civilians**.*
- A suicide bomber detonated a body-borne IED outside a voter registration centre in a Shia populated neighbourhood of Kabul, **killing 60 and injuring 138 civilians**. ISKP claimed responsibility for the incident.*
- Another ISKP-claimed attack occurred in August 2018, in Kabul's Shia-dominated Dasht-iBarchi area where a suicide bomber detonated explosives inside a classroom of an educational centre, **killing 40 and injuring 67 civilians**.*

(...)

As reported by Landinfo [informal translation] in September 2018, there is reason to believe that a significant proportion of recorded incidents involving the use of improvised explosive devices (IEDs) have taken place in Kabul city.⁶²

(...)

---

⁶⁰ *Ibid.*, p. 23.

⁶¹ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, juni 2019, *op.cit.*, p. 43-44.

⁶² EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, juni 2019, *op. cit.*, p. 69.

*Throughout 2018, attacks targeting government offices, Afghan security forces, journalists, a ceremony in front of the airport, Muslim clerics, Shia worshippers, an educational centre, protesters, a sports' club and a voter registration centre were claimed by or attributed to ISKP.*⁶³

Kabul blijft als stad **het doelwit voor Anti Government Elements (hierna: AGE's)**.⁶⁴

Onder andere de **Taliban** focussen op verschillende manieren op Kabul, waardoor Kabul een onveilige stad wordt

*Several sources have reported on **an infiltration of the Taliban in Kabul City**, with information/intelligence networks supporting the movement. According to USDOD, the **Taliban have continued to prioritise attacks in Kabul in 2019**, although their ground movements in the capital have been reduced. The Taliban strategy in the third quarter of 2019 was described as **a mixture of 'fight and talk', combining several high-profile attacks in Kabul City with continuous peace negotiations for a US troop withdrawal**. According to analysts interviewed by Landinfo in October 2019, the Taliban's capacity has not diminished and their rhetoric has not changed, **indicating that the insurgence group could turn back to large suicide attacks in Kabul to show its strength.***⁶⁵

Daarnaast verkiest **ook Islamic State in Iraq and the Levant-Khorasan (ISIL-K/ISKP)** Kabul als strijdtoneel. Hoewel ISIL-K/ISKP steeds meer aan terrein verliest, heeft ISIL-K/ISKP naar verluidt **een actieve cel** in Kabul in standgehouden. Bovendien ziet ISIL-K/ISKP in Kabul nog steeds een belangrijke stad voor zowel aanvallen op burgers als op staatsdoelen.⁶⁶

*According to researcher Amira Jadoon, **ISKP's interest in Kabul** can be related to various factors: the capital being the most densely populated region in the country, providing **opportunities to strike both state and civilian targets** and located close to ISKP's strongholds in the east.*⁶⁷

The Analytical Support and Sanctions Monitoring Team rapporteerde in 2020 **2 incidenten in Kabul die kunnen toegeschreven worden aan ISIL-K/ISKP**.⁶⁸ ISIL-K/ISKP voert ook een effectief wervingsbeleid in de hoofstad.

Vervolgens oefent ISIL-K/ISKP **een effectieve wervingsstrategie** uit in Kabul.⁶⁹

Tevens wordt Kabul getreisterd door **een toename van het aantal gerichte moorden**.

*An **increase in targeted killings** has been reported in Kabul City, with government officials referring to **the rising fear of Kabul becoming like other Afghan cities**, such*

---

⁶³ *Ibid.*, p. 70.

⁶⁴ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, *op. cit.* p. 60.

⁶⁵ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, *op. cit.* p.57.

⁶⁶ *Ibid.*

⁶⁷ *Ibid.*

⁶⁸ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General*, 18 augustus 2020, A/74/993-S/2020/809.

⁶⁹ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, *op. cit.* p. 57.

*as Kandahar in the south, where a decrease in large-scale attacks has been replaced by a sustained rise in targeted killings*⁷⁰

Bewoners van Kabul lopen ook een veel groter risico slachtoffer te worden van andere misdrijven, zoals ontvoeringen:

*UNAMA also noted continued abductions by illegal armed groups and criminal gangs, particularly in large cities such as Kabul, which are under-reported.*⁷¹

Bovendien lopen intern ontheemden een nog groter risico om slachtoffer te worden van misdrijven dan normale bewoners van Kabul:

*IDP households are far much more vulnerable to crime, with 29% of IDP respondents reporting that they or someone in their household was a victim of a crime within the past year. This trend is more pronounced amongst female respondents (37%) than male respondents (27%). Urban IDPs are more vulnerable to crime (31%) than rural IDPs (27%),*⁷²

Tenslotte wijst NANSEN op de volgende veiligheidsincidenten in Kabul tussen maart 2019 en 5 oktober 2020⁷³⁷⁴:

- **7.3.2019: 13 doden (waaronder 2 daders) en 95 gewonden.** Herdenking van de dood van de leider van de 'Hazara' etnische minderheid, top overheidsambtenaren aanwezig - mortiergeschut⁷⁵
- **16.3.2019: 1 dode en 1 gewonde.** Autobom⁷⁶
- **21.3.2019: 6 doden en 23 gewonden.** Bom. Viering perzisch nieuwjaar. Andere bom ontmanteld in de buurt van Kabul University⁷⁷
- **20.4.2019: 11 doden (4 burgers en 4 daders) en 8 gewonden.** Bom en vuurgevecht. Ministerie van informatie⁷⁸
- **8.5.2019: 13 doden (waaronder 4 daders) en 24 gewonden.** Autobom bij de NGO Counterpart International, daarna vuurgevecht bij hun kantoor⁷⁹
- **12.5.2019: 1 gewonde (politieagent).** Drukke weg⁸⁰

---

⁷⁰ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, op. cit. p. 61.

⁷¹ *Ibid*, p. 31

⁷² UNHCR, *Returnee and internally displaced persons monitoring report*, op. cit, p.14

⁷³ Het EASO-verslag van juni 2019 bestrijkt de veiligheidssituatie in Afghanistan, Kabul inbegrepen, van 1.1.2018 tot 28.2.2019.

⁷⁴ Bron: Global Incident Map, www.globalincidentmap.com

⁷⁵ Death toll from attack on Shi'ite gathering in Afghan capital rises to 11, 8 maart 2019, beschikbaar op: <https://www.standardmedia.co.ke/article/2001315776/death-toll-in-afghan-rocket-attack-rises-as-taliban-claims-responsibility>

⁷⁶ 11 killed, another wounded in a magnetic bomb explosion in Kabul city, 16 maart 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/1-killed-another-wounded-in-a-magnetic-bomb-explosion-in-kabul-city-03494/>

⁷⁷ Bomb blasts around Afghanistan capital kill 6 during Nowruz celebrations, 21 maart 2019, beschikbaar op: <https://thedefensepost.com/2019/03/21/afghanistan-kabul-bombings-nowruz/>

⁷⁸ Kabul attack: seven killed at Afghan ministry of information, 20 april 2019, beschikbaar op: <https://www.bbc.com/news/world-asia-47996762>

⁷⁹ Five killed in attack on charitable group in Afghanistan, 21 juni 2019, beschikbaar op: <https://edition.cnn.com/2019/05/08/asia/afghanistan-kabul-attack-counterpart-international-intl/index.html>

⁸⁰ Police officer injured in Afghan capital bomb attack, 12 mei 2019, beschikbaar op: http://www.xinhuanet.com/english/asiapacific/2019-05/12/c_138052957.htm

- **16.5.2019: 4 doden (soldaten).** Vuurgevecht⁸¹
- **19.5.2019: 6 doden (3 veiligheidsagenten, 2 daders), 3 gewonden.** Aanval op checkpoint⁸²
- **24.5.2019: 3 doden en 16 gewonden.** Moskee, vrijdaggebed⁸³
- **26.5.2019: 1 dode, minstens 10 gewonden.** Vuurgevecht: Bus van het ministerie van *Hajj* en religieuze zaken. Een mijn, ergens anders in de stad, werd onschadelijk gemaakt⁸⁴
- **30.5.2019: 7 doden (waaronder de zelfmoordterrorist) en 6 gewonden.** Bom, ingang militair trainingcentrum⁸⁵
- **31.5.2019: 5 doden (waaronder 4 burgers en 1 zelfmoordterrorist) en minstens 7 gewonden.** Aanval op een buitenlands militair konvooi (VS). Kabul – 13 aanslagen verijdeld tijdens eid-dagen⁸⁶
- **2.6.2019: 4 bommen. 2 doden en 27 gewonden.** Een bom op een bus met studenten. Ook journalisten gewond⁸⁷
- **3.6.2019: 5 doden (ambtenaren), minstens 10 gewonden.** Bus met ambtenaren van het ministerie van onafhankelijke administratie hervorming en civiele diensten commissie⁸⁸
- **4.7.2019: 1 dode (zelfmoordterrorist) en 0 gewonden.** Mislukte aanslag op demonstranten, zelfmoordterrorist neergeschoten voordat bom kon ontploffen⁸⁹
- **4.7.2019: 0 dode, 0 gewonden.** Mislukte autobom⁹⁰
- **Kabul (geen datum) – 8 doden, 33 gewonden**⁹¹
- **1.7.2019: 34 doden, 68 gewonden:** dichtbij een logistiek department van het ministerie van defensie, een stadion, een tak van het ministerie van informatie en cultuur en appartementen⁹²

⁸¹ Four soldiers killed as gunmen attack security outpost in Kabul, 17 mei 2019, beschikbaar op: <https://www.tolonews.com/afghanistan/four-soldiers-killed-gunmen-attack-security-outpost-kabul>

⁸² Taliban claim attack on Kabul security Checkpoint, 20 mei 2019, beschikbaar op: <https://www.didpress.com/en/2019/05/20/taliban-claim-attack-on-kabul-security-checkpoint/>

⁸³ Three dead, including senior cleric, in Kabul Mosque blast, 24 mei 2019, beschikbaar op: <https://www.rferl.org/a/cleric-killed-in-kabul-mosque-blast/29961053.html>

⁸⁴ Prominent religious scholar shot dead in Kabul city, 27 mei 2019, beschikbaar op: <https://satp.org/terrorism-update/prominent-religious-scholar-shot-dead-in-kabul-city>

⁸⁵ Six killed in blast at Kabul military academy, 30 mei 2019, beschikbaar op: <https://www.presstv.com/Detail/2019/05/30/597301/Afghanistan-Kabul-bomb-attack-military-academy>

⁸⁶ 13 Taliban's Attacks foiled on Eid days: officials, 13 augustus 2019, beschikbaar op: <http://www.afghanistantimes.af/13-talibans-attacks-foiled-on-eid-days-officials/>

⁸⁷ Bombings in Afghan capital kill at least two, injure dozens, 2 juni 2019, beschikbaar op: <https://beta.theglobeandmail.com/world/article-at-least-two-killed-as-three-bombings-strike-afghan-capital/>

⁸⁸ Bomb blast kills 5 Afghan civil servants in Kabul, 3 juni 2019, beschikbaar op: <https://www.aa.com.tr/en/asia-pacific/bomb-blast-kills-5-afghan-civil-servants-in-kabul/1496211>

⁸⁹ Suicide bomber arrested before arresting sit-in protesters in Kabul city, 4 juli 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/suicide-bomber-arrested-before-arresting-sit-in-protesters-in-kabul-city-03810/>

⁹⁰ Afghan forces foil deadly attack in Kabul city by defusing a car bomb, 4 juli 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/afghan-forces-foil-deadly-attack-in-kabul-city-by-defusing-a-car-bomb-03822/>

⁹¹ 8 people killed, 33 injured in Kabul suicide bombing, 19 juli 2019, beschikbaar op: https://www.pajhwok.com/en/subscription-required?redirect_from=550282

⁹² Killed, 68 injured as blast rocks Kabul, Taliban claims responsibility, 1 juli 2019, beschikbaar op: http://www.xinhuanet.com/english/2019-07/01/c_138189192.htm

- **4.7.2019: 27 doden of gewonden (minstens 2 doden)** Busje met private televisiemedewerkers⁹³
- **19.7.2019: 2 doden en 10 gewonden.** Kabul University⁹⁴
- **25.7.2019: 3 aanslagen, 15 doden** 1 aanslag op de bus van het ministerie van mijnen en petroleum en een tweede aanslag in de omgeving van dezelfde bus⁹⁵
- **28.7.2019: één dode en 13 gewonden.** Nabij woning presidentiële running mate⁹⁶
- **4.8.2019:** dichtbij een middelbare school: fiets met explosieven gevonden, niet ontploft⁹⁷
- **7.8.2019: 14 doden (10 burgers) en 145 (92 burgers) gewonden – checkpoint**⁹⁸
- **17.8.2019: 63 doden en 182 gewonden.** Huwelijk⁹⁹
- **30.8.2019: 4 gewonden, waaronder 3 vrouwen.** Zelfmoordaanslag ¹⁰⁰
- **2.9.2019: – 16 doden en 119 gewonden.** Tijdens bezoek van de Amerikaanse gezant – in de buurt van de internationale – en hulporganisaties¹⁰¹
- **5.9.2019: 12 doden, waaronder 2 NATO-soldaten en 42 gewonden.** Aanslag in een superbeveiligde zone¹⁰²
- **5.9.2019: 10 doden, 42 gewonden.** Autobom¹⁰³

⁹³ Explosion targets mini-bus carrying private TV workers in Kabul leaving 6 dead or wounded, 4 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/explosion-targets-mini-bus-carrying-private-tv-workers-in-kabul-leaving-27-dead-or-wounded-03552/>

⁹⁴ 2 killed, 10 injured in powerful bomb blast outside Kabul University, 19 juli 2019, beschikbaar op: <https://www.news18.com/news/world/2-killed10-injured-in-bomb-explosion-outside-kabul-university-2236987.html>

⁹⁵ Islamic State claims responsibility for two blasts in Kabul: Amaw, 25 juli 2019, beschikbaar op: <https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-blast-claim/islamic-state-claims-responsibility-for-two-blasts-in-kabul-amaq-idUSKCN1UK1IY>

Three blasts rock Afghanistan's Kabul, killing more than a dozen, 25 juli 2019, beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/news/2019/07/bombings-rock-afghanistan-kabul-killing-dozen-people-190725053610737.html>

⁹⁶ 1 killed, 12 injured as blast rocks Kabul, 28 juli 2019, beschikbaar op: http://www.xinhuanet.com/english/2019-07/28/c_138265233.htm

⁹⁷ Kabul Police foil explosion by defusing explosives-laden bicycle, 4 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/kabul-police-foil-explosion-by-defusing-explosives-laden-bicycle-03551/>

⁹⁸ Taliban bomb kills 14, wounds 145, despite hopes for Afghan pact, 7 augustus 2019, beschikbaar op: https://news.yahoo.com/1-car-bomb-attack-police-052756373.html?guccounter=1&guce_referrer=aHR0cDovL3d3dy5nbG9iYWxpbnNpZGVudG1hcC5jb20vZXZlbnRkZXRhaWwucGhwP0lEPTI3NzlyNQ&guce_referrer_sig=AQAAACc4mukOHEkxOGAY5agz4i3r_TzcxSjxshpRI3A3PS1-p_Q_xJlb19fTg4yp54xGYdp0eG6q-fYaUlxTN8XJK3haJi0nI31U6qi4E475Gw9MyA72bl_M35EuGNHsdWzVkOQPSwX0lcPtOeqqV8qIII_V43EFhRkEage-s1KXb7Pt

⁹⁹ Afghanistan: 63 morts et 182 blessés dans l'attentat contre un mariage à Kaboul, 18 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.lesoir.be/242581/article/2019-08-18/afghanistan-63-morts-et-182-blesses-dans-lattentat-contre-un-mariage-kaboul>

¹⁰⁰ Suicide blast wounds 4 civilians including women in Kabul, 30 augustus 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/explosion-reported-in-taimani-area-of-kabul-city-03900/>

¹⁰¹ Un attentat revendiqué par les Taliban fait au moins 16 morts à Kaboul, 3 september 2019, beschikbaar op: <https://www.france24.com/fr/20190903-afghanistan-attentat-taliban-morts-kaboul-accord-etats-unis-saisie-america-in?id=10305714>

¹⁰² Afghanistan : Un nouvel attentat taliban à Kaboul fait dix morts, dont deux soldats de l'Otan, 5 september 2019, beschikbaar op: <https://www.20minutes.fr/monde/2597667-20190905-afghanistan-nouvel-attentat-taliban-kaboul-fait-10-morts-dont-2-soldats-otan>

¹⁰³ Taliban kill at least 10 people in 'horrifying' car bomb in Kabul, 6 september 2019, beschikbaar op: <https://www.arabnews.com/node/1549976/world>

- **9.9.2019: 3 gewonden** ¹⁰⁴
- **13.9.2019:** 4 doden (veiligheidsagenten). Autobom¹⁰⁵
- **17.9.2019: 22 doden (waaronder 16 burgers), 38 gewonden (burgers).** Zelfmoordaanslag¹⁰⁶
- **20.9.2019:** Twee ontploffingen, telecommunucatiemaatschappij¹⁰⁷
- **24.9.2019:** Explosieven gevonden, niet ontploft¹⁰⁸
- **5.10.2019:** Explosieven gevonden, niet ontploft¹⁰⁹
- **12.10.2019:** Explosieven gevonden, niet ontploft ¹¹⁰
- **15.10.2019:** Explosieven gevonden dicht bij school, niet ontploft
- **6.03.2020: 34 burgers gedood en 78 gewonden:** aanval op herdenking van een Hazara-leider.¹¹¹
- **9.03.2020:** aanval door indirect vuur gericht op de inhuldiging van de heer Ghani¹¹²
- **25.03.2020: 25 burgers gedood en 12 gewonden:** ISIL-KP-aanval op aanbidders in een Sikh-Hindu-tempel.¹¹³
- **12.05.2020: 24 burgers gedood (waaronder 19 vrouwen en 3 kinderen) en 235 gewonden:** Aanval door onbekende schutters op een kraamafdeling in de Hazara-bevolkte wijk Dasht-e-Barachi gerund door *Médecins sans Frontiers*¹¹⁴
- **23.05.2020: 2 doden (waaronder een journalist en een technicus) en 7 gewonden:** geïmproviseerde aanval met explosieven geclaimd door ISIL-K op een Khurshid TV minibusje dat mediamedewerkers vervoert¹¹⁵

¹⁰⁴ 3 civilians wounded in an explosion in Kabul city, 9 september 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/3-civilians-wounded-in-an-explosion-in-kabul-city-03994/>

¹⁰⁵ 4 security personnel killed in Kabul explosion, 12 september 2019, beschikbaar op: https://www.pajhwok.com/en/subscription-required?redirect_from=554194

¹⁰⁶ 22 killed, 38 wounded in Kabul suicide blast, 17 september 2019, beschikbaar op: https://www.pajhwok.com/en/subscription-required?redirect_from=554518

¹⁰⁷ Twin explosions target sales center of a telecom company in Kabul city, 21 september 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/twin-explosions-target-sales-center-of-a-telecom-company-in-kabul-city-04090/>

¹⁰⁸ Afghan forces foil militants bid to detonate an IED in Kabul, 25 september 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/afghan-forces-foil-militants-bid-to-detonate-an-ied-in-kabul-04124/>

¹⁰⁹ Afghan forces foil militants bid to detonate two bombs in Kabul, 6 oktober 2019, beschikbaar op: <https://www.khaama.com/afghan-forces-foil-militants-bid-to-detonate-two-bombs-in-kabul-04187/>

¹¹⁰ Explosives discovered in Kabul, 12 oktober 2019, beschikbaar op: <http://www.bakhtarnews.com.af/eng/security/item/40399-explosives-discovered-in-kabul.html>

¹¹¹ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, op. cit.

¹¹² United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General*, 17 juni 2020, A/74/897-S/2020/549.

¹¹³ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, op. cit.

¹¹⁴ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, op. cit. juncto United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General*, 17 juni 2020, A/74/897-S/2020/549 juncto https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, 62.

¹¹⁵ United Nations General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General*, 18 augustus 2020, A/74/993-S/2020/809.

- **06.2020: 1 dode (waaronder een politieman) en 2 gewonden (waaronder twee politiemannen):** neergeschoten door niet-geïdentificeerde schutters in de buurt van Deh mazang plein¹¹⁶
- **11.06.2020: 1 dode (burger) en 1 gewonde:** voertuig raakte een bermbom op Hewad-Wal Square Area van Kabul City¹¹⁷
- **27.06.2020: 2 doden (lid onafhankelijke Human Rights Commission en chauffeur):** aanval op een Afghaanse onafhankelijke Human Rights Commission wagen¹¹⁸
- **8.07.2020: 1 gewonde:** een ontploffing gericht op een politievoertuig
- **13.07.2020: 1 dode (een officier van Justitie):** gedood tijdens het pendelen naar het werk in de Breshna Kot gebied van Kabul
- **10.09.2020: 10 burger doden:** aanval op het officiële konvooi van eerste vice-president Amrullah Saleh¹¹⁹
- **3.10.2020: 2 legerofficieren gedood en 1 gewond:** aanslag door onbekende mannen in Bagrami district¹²⁰
- **3.10.2020: 1 dode (chauffeur Hamdullab Arab) en 1 gewonde (bewaker Hamdullab Arab):** IED-schietpartij op de wagen van Hamdullab Arab (woordvoerder en commissaris voor de Acces to Information Commission)¹²¹
- **3.10.2020 1 dode (politieman):** gewapend overval¹²²
- **24.10.2020: 30 doden en meer dan 70 gewonden (meerderheid kinderen en jong volwassen tussen de 15-26 jaar):** massale zelfmoordaanslag op 24 oktober buiten het Deense onderwijscentrum Kaswar-e in het westen van Kabul, aanval opgeëist door ISIL-K gericht tegen de Hazara Shia-minderheid.¹²³

De verzamelde informatie wijst erop dat een land in actief intern gewapend conflict, waar de veiligheidssituatie volatiel is, burgers bewust een doelwit uitmaken van het geweld, het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen en waarbij de hoofdstad Kabul preferentieel strijdtoneel is van verschillende terreurbewegingen, die bovendien consistent aan gebied en macht winnen, **niet voldoet aan de standaard van duurzaam veilig gebied.**¹²⁴

4.3. Respect for mensenrechten

Het staat uiteraard vast dat bovenstaande conclusies die getrokken werden met betrekking tot de veiligheid van Afghanistan en Kabul in het bijzonder, ook een ernstige invloed hebben op de uitoefening van andere essentiële rechten door burgers.

¹¹⁶ Gunmen Kill Policeman, Wound 2 more in Kabul, 22 juni 2020, beschikbaar op <https://tolonews.com/afghanistan/gunmen-kill-policeman-wound-2-more-kabul>

¹¹⁷ Afghan War Casualty Report: June 2020, 4 juni 2020, beschikbaar op:

<https://www.nytimes.com/2020/06/04/magazine/afghan-war-casualty-report-june-2020.html>.

¹¹⁸ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, op. cit., p. 22.

¹¹⁹ Kabul bomb: Deadly blast targets Afghan Vice-President Amrullah Saleh, 9 september 2020, beschikbaar op <https://www.bbc.com/news/world-asia-54084841>.

¹²⁰ 5 killed in Spate of Security Incidents in Kabul, 4 oktober 2020, beschikbaar op: <https://tolonews.com/afghanistan-166806>.

¹²¹ 5 killed in Spate of Security Incidents in Kabul, 4 oktober 2020, beschikbaar op: <https://tolonews.com/afghanistan-166806>.

¹²² 5 killed in Spate of Security Incidents in Kabul, 4 oktober 2020, beschikbaar op: <https://tolonews.com/afghanistan-166806>.

¹²³ Afghanistan School Bombing Targets Minority Community, 26 oktober 2020, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/news/2020/10/26/afghanistan-school-bombing-targets-minority-community>.

¹²⁴ Zo besliste ook de Franse *Cour Nationale du Droit d'Asile* dat personen in Kabul het risico lopen om slachtoffer te worden van blind geweld en dus onder toepassing van artikel 15 c) van de Kwalificatierichtlijn subsidiaire bescherming dienen te krijgen. Zie : Cour nationale du droit d'asile, Décision N° 17045561, 9 March 2018, France

Het aanslepend conflict in Afghanistan is bovendien enorm nefast voor het welzijn van de bevolking. Veel fundamentele mensenrechten worden niet gewaarborgd.

Zo concludeert UNAMA dat:

The civilian population of Afghanistan has suffered incalculable harm and loss as a result of the armed conflict, both individually and collectively, including physical harm, emotional and psychological suffering, financial devastation, and other negative impacts on the enjoyment of their fundamental human rights. The initial harm caused by a specific incident of the armed conflict is often further compounded by the parties' failures to address that harm. The current and future well-being of the civilian population in Afghanistan is of common interest to both the Government of Afghanistan and the Taliban. Prioritizing the experiences, needs, and rights of victims of the conflict will be essential for both parties in creating a conducive environment for the peace talks, as well as for ensuring a sustainable peace.¹²⁵

(...)

The initial results of UNAMA's monitoring reveals that civilian casualty incidents have a wide-ranging negative impact on the human rights of the victims and their family members, affecting every aspect of daily life. UNAMA reiterates the importance for civilians affected by armed conflict to receive timely and adequate support, including affordable medical treatment, and economic and social assistance, so that they may work to rebuild their lives.¹²⁶

Zoals hieronder besproken zal worden, zijn verschillende rechten erg problematisch in Kabul, zoals het recht op gezondheidszorg, het recht op sociale voorzieningen, het recht op voedsel, het recht op water en het recht op onderdak¹²⁷.

4..4 Mogelijkheid tot economisch overleven

Er zijn een aantal belangrijke elementen die besproken moeten worden en die ook impact hebben op de vereiste van het respecteren van de mensenrechten, zoals aangegeven in deel 2.2.4. Achtereenvolgens komen de mogelijkheid tot werkgelegenheid, het recht op huisvesting, het recht op voedsel en water, en het recht op sociale ondersteuning/integratie aan bod.

EASO omvat de hoofdproblemen van Kabul kernachtig samen als volgt:

As described by several sources, the main problems currently afflicting the Afghan capital are inadequate housing and sanitation, overstretched basic services and

---

¹²⁵ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, op. cit., p. 22.

¹²⁶ *Ibid*, p.25.

¹²⁷ Voor een overzicht van de situatie van de mensenrechten in Afghanistan, zie o.a. General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, Report of the Secretary-General*, op. cit., pp. 8-10 en Amnesty International, Rapport annuel 2018, beschikbaar op <https://www.amnesty.be/infos/rapports-annuels/rapport-annuel-2018/asia-et-pacifique/article/republique-islamique-d-afghanistan-chef-de?lang=fr>

*resources, unemployment, land grabbing, poverty, traffic and limited accessibility, severe air pollution and criminality.*¹²⁸

4.4.1. Werkgelegenheid en armoede

De mogelijkheid tot werkgelegenheid in Kabul om in een eigen levensonderhoud te kunnen voorzien is een belangrijk aspect van de redelijkheidstoets. Dit criterium moet bekeken worden in samenhang met het hebben van een familiaal en sociaal netwerk. Deze netwerken zijn uiteraard van cruciaal belang in een samenleving zoals de Afghaanse (zie 4.1).

Afghanistan wordt al decennialang geteisterd door gewapend conflict en dit heeft erin geresulteerd dat ruim meer dan de helft van de bevolking onder de internationale armoedegrens leeft.

In 2019, UNOCHA estimated that over 80 % of Afghans lived on less than the internationally applied poverty line (USD 1.90 per day).

De Wereldbank rapporteert eveneens dat de economische opportuniteiten in Afghanistan erg beperkt zijn en zwaar onder druk staan door het groot aantal personen die terugkeren.

*The return of almost 1.7 million documented and undocumented Afghan refugees, primarily from Pakistan and Iran during 2016-2017 remains a huge pressure on the country's economy and institutions. Internal displacement and large-scale return within a difficult economic and security context poses risks to welfare, not only for the displaced, but also for host communities and the population at large, putting pressure on service delivery systems and increasing competition for already scarce public services and economic opportunities.*¹²⁹

Een studie van UNHCR toont aan dat 71% van de **intern ontheemden in Afghanistan** moeilijkheden hebben met de lokale gemeenschap, voornamelijk gelieerd aan het vinden van werk. Oxfam bevestigt dat intern ontheemden in het bijzonder het moeilijker hebben om werk te vinden.

According to UNHCR's returnee and IDP monitoring findings in May 2018, nearly 60 % of interviewed returnees and 71 % of interviewed IDPs reported difficulties with the host communities that were related to the lack of job opportunities rather than discrimination or inter-tribal tensions. For 2016 and 2017 returnees the most common source of income was unskilled labour. Finding work was reported as an 'overwhelming difficulty' both for returnees and IDPs: more than 24 % of 2017 returnees and 33 % of 2016 returnees faced difficulties at finding a job while 21 % of IDPs reported the same. According to Oxfam, IDPs were facing more risks and vulnerabilities than returnees in general. A joint study by the NRC, Samuel Hall and the IDMC surveyed IDPs and found that Afghanistan was 'struggling to absorb increasingly large numbers of refugees and migrants'. The study showed an increase in 'returnee-IDPs' – those IDPs who reported becoming secondarily displaced after their return to Afghanistan. Three quarters of the returnee-IDP respondents were unable to go back to their home as a result of insecurity and 72 % reported having been displaced twice while nearly a third were displaced three times. Only 25 % of IDPs received some kind of aid assistance and one in two respondents reported having difficulties fulfilling their food needs on a regular basis. At the same time,

---

¹²⁸ EASO, *Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report*, september 2020, op. cit. p. 55.

¹²⁹ The WorldBank, *The Worldbank in Afghanistan – Overview*, beschikbaar op: <https://www.worldbank.org/en/country/afghanistan/overview>

*an increasing number of IDPs adopted harmful coping mechanisms like skipping meals or relying on child labour.*¹³⁰

EASO beschrijft de evolutie van de bevolking in **Kabul** als volgt:

*Kabul has become one of the world's fastest growing cities, its population increasing fourfold since 2001. **The expansion of Kabul and also other cities is exacerbated by internal displacement due to conflict, the ongoing drought, and the search of economic opportunities.** Kabul's urbanised area has tripled since the 1978 master plan of the city, continuously expanding in almost all directions and on the rocky hills surrounding the city. Kabul City consists of 22 administrative districts (nahiya), an expansion from 12 before 2001.*¹³¹

De economische situatie in Kabul heeft ook te lijden onder het gewapende conflict. Er is geen economische groei die het stijgend aantal bewoners kan compenseren. 80% van alle *urban poor* leven in Kabul, waar de druk ook steeds wordt opgevoerd door het groot aantal mensen die naar Kabul trekken en daar intern ontheemd zijn. In Kabul zijn de de kosten van het levensonderhoud ook hoger, wat gecombineerd met het gebrek aan economische opportuniteiten maakt dat de stedelijke armoede zich op een dergelijk hoog niveau bevindt.

*Kandahar, Kabul, Herat, Balkh and Kunduz are the areas where the increase of urban poverty has been concentrated since 2011. These provinces together accounted for 80 % of the urban poor in 2016-17 with Kabul alone accounting for nearly half. According to ALCS 2016-17 this trend may be powered by IDPs and returnees who turn to urban centres in their search for security, employment and services and if continued, the pressure on these centres could further increase.*¹³²

*Fabrizio Foschini noted that in the case of Kabul, physical growth has not been accompanied by the development of industrial and trading facilities. **The economy has not taken any specific direction or specialisation in any sectors while the state of employment is alarming and poverty is increasing.** Because mostly rural areas are in the focus of humanitarian efforts, data on urban poverty in Kabul are largely limited to those inhabiting the Kabul Informal Settlements. A 2014 survey – using the criteria of AFN 1 710 in monthly income – found that 77.6 % of **Kabul households lived below the poverty line. The capital may offer a better job market, but the cost of living there is also significantly higher than in other provinces, particularly for housing but for some food items as well.** Residents of Kabul tend to rely more on credit compared to other urban areas. Given that food expenses can make up half of a household's expenditure and rent one third, many households are pushed to find alternative sources of cash, whether by accessing informal credit or sending a family member abroad.*¹³³

De studie van OXFAM toont aan:

***In general, there are questions over the capacity of the government and NGOs to deal with the large numbers of returnees in Kabul.** Some respondents said that integration will be 'complex and long, if ever it is possible.' Most of the returnees*

---

¹³⁰ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, april 2019, *op. cit.*, p. 30.

¹³¹ *Ibid*, p. 12.

¹³² *Ibid*, p. 34.

¹³³ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, april 2019, *op. cit.*, p. 35.

spoken to say that they depend on relatives for accommodation and other in-kind support. **Those who have been in Kabul for several years say that the situation was better previously – sometimes, when they first arrived, even better than their situation had been in Iran or Pakistan – but that it has deteriorated, and now they are worse off. Among the perceived changes mentioned by returnees are increased local levels of prices, unemployment, insecurity and crime.** Some returnees say that they would never recommend other refugees to return to Afghanistan, and that they again want to leave the country. Some indicated that they have sent their children to Iran or Europe.¹³⁴

Wat betreft de mogelijkheid om werk te vinden in Kabul:

*Oxfam's research noted that returnees can generally work only from time to time in Kabul as daily wage workers and **most of them cannot find jobs every day making their earnings unstable.** Most documented returnees received some financial support from UNHCR, while some undocumented returnees received assistance from IOM. They have not received further support from the government or NGOs, although this is perceived as very much needed, particularly in terms of shelter and basic social services¹³⁵.*

4.4.2. Mogelijkheid tot huisvesting

In Afghanistan:

A 2016 NRC and Samuel Hall study found that IDPs settling in urban and peri-urban areas were more likely to live in temporary shelters, tents or camp-like settings. 43 % of urban IDPs lived in cramped conditions and overcrowded spaces compared to 35 % of rural IDPs. While housing conditions could vary by region, 63 % of the surveyed IDPs rated theirs as poor or very poor.¹³⁶

Huisvesting in **Kabul** is in het algemeen bijzonder problematisch dan in andere delen van het land. Vele inwoners van Kabul wonen in informele nederzettingen die bestaande problemen verergerden.

*The growth of the capital increased problems such as inadequate housing and sanitation, land grabbing and lack of ownership documents, poverty, traffic, pollution, and criminality. In 2018, an **estimated 70 % of Kabul's population was reported to live in informal settlements defined as 'areas of housing either constructed on land to which the occupants have no legal claim, and/or areas of housing units that do not comply with planning and building regulations'**. The density of inhabitants in informal areas could be more than double that of formal areas. The city's informal settlements were reported to offer 'crucial low-cost housing to the majority of residents'. In 2017, **Fabrizio Foschini noted that while informal settlements prevented a major homelessness crisis, the unmanaged growth worsened existing problems, such as lack of sewerage system and inefficient disposal of waste. Moreover, poorly constructed houses in places with limited accessibility***

---

¹³⁴ OXFAM, *Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan*, Oxfam Research Report, april 2019, op. cit., p. 23.

¹³⁵ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, april 2019, op. cit., p. 31.

¹³⁶ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, april 2019, op. cit, p. 55.

aggravated the hardship of returnees, economic migrants, and IDPs inhabiting these locations.¹³⁷

Intern ontheemde personen die terugkeren naar Kabul bevinden zich in een uiterst precaire situatie. Het grootste deel van mensen die terugkeren naar Kabul moeten zich immers buiten het centrum vestigen, veelal in kampen of in sloppenwijken. Opnieuw benadrukken alle rapporten dat zonder familiale of sociale netwerken, intern ontheemden gedwongen zijn zich in kampen te vestigen.

*According to the 2018 study by Oxfam, Kabul had a total inflow of 680 260 returnees and IDPs by June 2017 with most **returnees living outside the city centre, often in remote areas and camps.** Chaman-e Babrak, a camp located in urban Kabul had hardly any relationship with the host community. While there were no reports of major tension from the host community here, the people interviewed by Oxfam perceived the returnees 'as a source of pressure on the job market and local wages'. Most of the returnees interviewed stated that **they depend on relatives for accommodation and other support.** Those who have been in Kabul for years pointed at the deterioration of the situation because of the increased local prices, unemployment, insecurity, and crime.*¹³⁸

4.4.3. Toegang tot water, sanitair en elektriciteit

Toegang tot water, sanitair en elektriciteit vormt in Afghanistan in het algemeen een bijzonder ernstig probleem:

*Water and sanitation were found to **be a serious issue** in all the settlements surveyed by UNHCR. A large number of families had **no access to latrines and many relied on communal water points with issues of congestion and water quality.***¹³⁹

Het gebrek aan kwalitatieve huisvesting in **Kabul** zorgt ervoor dat terugkeerders geen toegang hebben tot diensten die een voorwaarde zijn om te kunnen spreken van een IBA: zo is er een ernstig probleem van toegang tot water, sanitair en elektriciteit. Het gebrek aan essentiële voorzieningen wordt niet enkel door de volatiele veiligheidssituatie verergert, maar ook door klimatologische omstandigheden: er heerst ernstige droogte in Kabul.

*The increase in water consumption and decrease of the quality of groundwater caused a deficiency of water in the city. **In 2017, the Urban Water Supply and Sewerage Corporation (AUWSSC) estimated that only 32 % of Kabul's population had access to running water and only 10 % of residents received potable water.** The city's inadequate water system forced those people who could not afford it to drill their own wells. **Many poor residents of Kabul, who lived in the suburbs and on the rocky hills of the city, depended on public taps situated often far from their homes and young children, and often girls, were engaged in the job of fetching the water.** According to AUWSSC, there were around private companies illegally supplying water to thousands of families across Kabul City in 2018.*

*Besides problems in the water supply, **the provision of other basic services, e.g. sanitation and electricity,** to the growing informal settlements that emerged on the*

---

¹³⁷ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 62.

¹³⁸ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 62.

¹³⁹ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 62.

centrally located hills of **Kabul** was reported to be difficult. In April 2019, the representatives of UNHCR and the NRC told the Finnish Immigration Service that many houses in Kabul lacked water or sanitation; similarly, access to proper hygienic standards was limited. To access clean water, residents of Kabul had to drill their wells or purchase bottled water.

Antonio Foschini noted in 2017 that Kabul **remained one of the world's few national capitals without a central sewerage system**, which caused human pollution and health problems, compounded by the large increase in its population and by other types of pollution, mainly vehicle traffic. Instead, a sewage system, individual septic tanks, which were often located close to water wells, were used. **The leakage of sewage into groundwater was reported as a main cause of water contamination in the city.** Furthermore, municipal waste management in Kabul was reported to be underdeveloped or not existent.¹⁴⁰

Bovendien is het toegang tot schoon drinkwater in 2019 verslechterd in **Kabul** met 38,5%.¹⁴¹

Volgens de studie van OXFAM:

In a returnee settlement visited in the Pul-e-Charkhi area, the high number of returns was expected by some people to result in 'fertile ground for the armed groups.'(...). **They are mostly living in small, temporary shelters constructed of mud or other makeshift materials on their relatives' land, uncertain about whether they can stay there permanently. Their main challenges include access to water, sanitation, health and education.**¹⁴²

4.4.4. Toegang tot voedsel

In januari 2019 wees de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN (de FAO) op de voedselcrisis in 2018 in **Afghanistan**.

*In terms of numbers of acutely food-insecure people, Afghanistan constituted **the world's third worst food crisis in 2018**. A combination of widespread drought severely affecting wheat production and pastureland with increased violence drove mass displacement.*

Het EASO rapporteert:

According to the ALCS 2016-2017 data, collected before the drought conditions of winter 2017-2018, which was caused by lack of rain and snowfall, more than 13 million people—or almost 45 % of the population of the country—were very severely to moderately food insecure.

(...)

The employment status of the head of household had a significant impact on food security: households with an employed head are less food insecure (41.5 %) compared

---

¹⁴⁰ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, *op. cit.* p. 63.

¹⁴¹ THE ASIA FOUNDATION, *A survey of the Afghan People – Afghanistan 2019*, november 2019, p. 120, beschikbaar op: https://asiafoundation.org/wp-content/uploads/2019/12/2019_Afghan_Survey_Full-Report.pdf.

¹⁴² OXFAM, *Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan*, Oxfam Research Report, januari 2018, *op. cit.* p. 24.

to those where the head of household is underemployed (47.2 %), unemployed (50.8 %) or inactive (51.5 %).¹⁴³

Stedelijk intern ontheemden in **Afghanistan** hebben 59% kans om honger te lijden.

*Urban IDPs are slightly more likely to face hunger (59%) than rural IDPs (53%)*¹⁴⁴

Door het gebrek aan economische opportuniteiten moeten steeds meer intern ontheemden maaltijden overslaan om te overleven.

*At the same time, an **increasing number of IDPs adopted harmful coping mechanisms like skipping meals or relying on child labour.***¹⁴⁵

Studies bevestigen dat de intern ontheemden aangeven dat toegang tot water en voedsel het belangrijkste probleem is, met cijfers die gaan van 71% tot 83%, wat wil zeggen dat de overgrote meerderheid voedsel- en wateronzeker is.

*A joint study on IDPs by NRC, IDMC and Samuel Hall published in 2018, reported that 71 % of respondents listed the lack of food and water as one of their three main challenges. **The situation was more severe in the provinces of Kabul, Kunduz, and Herat, compared to Kandahar and Nangarhar.** The study also found no correlation between receiving assistance and struggling to access food and water: **47 % of respondents in Kabul mentioned receiving emergency assistance, while 83 % still reported access to food and water as a major challenge.***¹⁴⁶

De verhoging van voedselprijzen naar aanleiding van de sanitaire crisis COVID-19 leidt tot meer voedselonzekeerheid.

*An **increase in prices was reported in March 2020**, following the border closures and export restrictions related to the spread of COVID-19. For instance, the price of wheat flour was reported to surge across Afghanistan, rising by 20 % in the city of Faizabad in the north of the country. Following the introduction of lockdown measures and increase in domestic demand, **FEWS reported on the rise of prices in late March and early April, stating that many households 'are expected to be unable to meet all food and essential non-food needs' as their purchasing power has reduced.** As revealed in a field study conducted in rural areas of Herat province by AAN researcher Reza Kazemi in April 2020, **the lockdown measures increased socio-economic vulnerabilities and unemployment and brought a rise in primary foods' price.** Women were reported to be disproportionately affected by the situation.*¹⁴⁷

EASO beschrijft de situatie specifiek in **Kabul** als volgt:

According to FEWS report of April 2020, households located in Kabul, Herat, and Mazar-e Sharif—as well as those in Jalal Abad, Kandahar, and other major cities—and dependent on small business or petty trade, remittances, non-agriculture wage labour,

---

¹⁴³ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 40.

¹⁴⁴ UNHCR, *Returnee and internally displaced persons monitoring report*, op. cit, p.11

¹⁴⁵ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit., p.32.

¹⁴⁶ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 41.

¹⁴⁷ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 39.

*and low salary jobs were **the worst affected by the reduced access to employment and significantly increased food prices.***¹⁴⁸

Opnieuw is dit probleem onder andere gelieerd aan de schrijnende economische situatie in **Kabul**, de moeilijkheid om werk te vinden en het gebrek aan sociale en familiale netwerken.

*The study also found **that causes for food insecurity for IDPs** were structural and according to the respondents, were connected particularly **to their inability to find work**, which ‘may be down to a lack of skills suitable for their new environment, **a lack of knowledge and networks** or, in the case of women, cultural barriers to their economic integration’. Even though WFP and other organisations provided assistance, the underlying issues were not addressed: most IDPs had only two meals per day and some reported not having meals every day.¹⁴⁹*

4.4.5. Gezondheidszorg

De toestand van de gezondheidszorg in **Afghanistan** is uiterst zorgelijk. Opnieuw zorgt de toestroom van terugkeerders en intern ontheemden ervoor dat voornamelijk in de stedelijke gebieden de gezondheidszorg niet kan voorzien in de essentiële noden van de bevolking.

***Afghanistan’s public health care system**, neglected during the years of conflict, **continues to face challenges**, such as damaged infrastructure, **a lack of trained health care providers and under-resourced healthcare facilities. The situation is ‘further complicated by a lack of security and pervasive poverty’**, according to WHO. A 2017 study by Integrity Watch Afghanistan (IWA) found 53 % of health care facilities experiencing structural and maintenance problems and poor hygiene and sanitation conditions were found in 45 % of the facilities. IWA also added that the lack of electricity was another serious deficiency weakening the health sector with 20 % of the facilities having no electricity supply. According to ALCS 2016-17, **Afghanistan’s health indicators remained poor and the health conditions of the rural population continued to be a matter of serious concern.** Public health services were even more overwhelmed due to large population movements inside the country and a significant number of returnees heading towards urban centres. Local medical facilities were largely unable to absorb the additional burden and could not cope with the increasing needs.¹⁵⁰*

Veel intern ontheemden zijn niet meer in het bezit zijn van hun officiële Afghaanse documenten (taskara’s), die noodzakelijk zijn voor de toegang tot de verschillende diensten (zie hieronder in 4.4.6.). Het ontbreken van bepaalde documenten is vervolgens vaak de oorzaak voor terugkeerders voor een gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg.

IDPs and returnees might sometimes be deprived of health care and other essential services as a result of lacking documentation in the form of a tazkera.

*A 2019 report by the Mixed Migration Centre noted that **most Afghan returnees linked an absence of funds with numerous challenges**, including inability to access healthcare. Several female returnees stated that they either did not have access to prenatal health care or access to a doctor to examine their children. As of 2018,*

---

¹⁴⁸ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 40.

¹⁴⁹ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 41.

¹⁵⁰ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 47.

Afghanistan's overwhelmed health facilities have struggled to absorb the masses of IDPs and returnees congregating in urban centres and their outskirts. A 2018 NRC and Samuel Hall study noted that 24 % of respondents lacked access to health services. Health issues were widely reported with a third of households having at least one member with a chronic illness.¹⁵¹

Specifiek volgt uit recent onderzoek dat in **Kabul** een groot deel van de bevolking geen toegang heeft tot gezondheidszorg.

*According to the 2019 Whole of Afghanistan Assessment (WoAA) by UNOCHA and REACH, 33 % of the households in Kabul reported not having access to a healthcare centre – public or private - nearby or in their village in the 3 months before the date of data collection; 72 % reported that their limited access to healthcare was due to the very high cost of services; 70 % stated that it was because of the very high cost of medicine and 23 % cited other reasons.*¹⁵²

Bovendien zorgen de grote toestroom van mensen en de volatiele veiligheidssituatie samen ervoor dat de gezondheidszorg onder zware druk staat, omdat de medische faciliteiten ook een doelwit zijn van het gewapende geweld.

*According to UNOCHA, medical workers and health facilities are most affected by security incidents and direct violence amongst all aid workers and humanitarian infrastructure in Afghanistan. Health personnel are being harassed, detained, kidnapped and killed. Many people in Afghanistan lack access to health care due to the conflict, and trauma-care is regarded as one of the most critical gaps remaining in Afghanistan's public health care. Medical facilities are increasingly a target of military attacks.*¹⁵³

Naast het geweld en de grote toestroom van mensen zorgt de hoge kostprijs ervoor dat mensen geen toegang hebben tot medicatie.

According to a 2014 MSF survey, at least 60 % of the people interviewed live on less than USD 1 per day and it is often impossible for them to pay medical costs. More than half of those interviewed in Kabul and Kunduz reported having paid about USD 44 just for medications during a previous illness.

*When the medications were available at the health facility, patients often could not afford them. 60 % of people interviewed by MSF in Kabul did not get medication because of high costs.*¹⁵⁴

Erg zorgwekkend **blijft de niet-toegankelijkheid van mentale gezondheidsvoorzieningen**, wat bijzonder ernstig is voor mensen die intern ontheemd zijn, zoals aangetoond in onderdeel 2.2.2.

Uit een recent rapport van Human Right Watch volgt ook dat een groot deel van de Afghaanse bevolking kampt met mentale gezondheidsproblemen.

---

¹⁵¹ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 57.

¹⁵² EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 52.

¹⁵³ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit. p. 49.

¹⁵⁴ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit., p. 50.

According to **Human Rights Watch 2020 report**, a large number of Afghans suffer from **psychological disabilities/mental health conditions** such as depression, anxiety and post-traumatic stress disorder (PTSD), conditions that can frequently be directly linked with the prolonged conflict.

(...)

According to the 2016 study by Samuel Hall 'the alarming mental health situation of the Afghan youth should not be considered as a secondary individual health issue anymore, but as an actual threat to any possible social, economic and political development in the country.' **The majority (70 %) of young Kabulis have experienced traumatic events (one or more shocks that include criminal or terrorist-related issues and not only personal traumas). The study also found that returnees and IDPs found themselves deprived.**

(...)

The 2016 Samuel Hall study reported that Afghanistan suffers from the lack of trained professionals (psychiatrists, social workers, psychologists), sufficient infrastructure and awareness about mental health issues with 'only one tertiary health facility (Kabul Mental Health Hospital), approximately three trained psychiatrists and ten psychologists "covering" a population of more than 30 million people'.¹⁵⁵

Specifiek wat **Kabul** betreft in verband met de toegang tot de mentale gezondheidszorg, stelt EASO het volgende:

*According to a 2018 MedCOI project request, there was **no private mental health care institution in Kabul providing inpatient treatment**, but **two public institutions** offered this kind of treatment for free.*¹⁵⁶

Ook Asylos omschrijft in haar hoofdbevindingen in het onderzoeksrapport van juli 2020 de beperkte toegang tot de mentale gezondheidszorg in Kabul. Vooral in de situaties waar personen kampen met depressie of angststoornissen wordt er weinig begrip getoond:

*A variety of sources evidence that there **is little treatment available for depression and anxiety in Afghanistan**, especially outside Kabul. There is no social health insurance scheme and access to psychiatric care is very difficult, especially for low socio economic patients and those in rural areas. **Even in Kabul mental health treatment is limited.***

*Expert reports state that there is little understanding of depression and anxiety with no training of psychologists existing in Afghanistan. There is also the added stigma and discrimination of those with mental health problems.*¹⁵⁷

---

¹⁵⁵ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit., p. 55.

¹⁵⁶ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op. cit., p. 53.

¹⁵⁷ ASYLOS – RESEARCH FOR ASYLUM: *Afghanistan: Psychiatric Treatment*, juli 2020, p. 6.

Ook Afghanistan wordt **getroffen door de sanitaire crisis, COVID-19**. In landen, zoals Afghanistan, waar een dodelijk conflict reeds enkele jaren aansleept is toegang tot de gezondheidszorg sowieso al zeer onzeker en ingeperkt.

*UNAMA has repeatedly raised **the vital importance of protecting healthcare facilities and workers during the global COVID-19 health pandemic**, which has had a **catastrophic effect on the civilian population in Afghanistan**. The country's fragile healthcare system was **under extreme stress even before the onset of COVID-19 in Afghanistan** and as confirmed cases continue to rise, the demands on healthcare providers have only increased.*

*For the first half of 2020, UNAMA verified **36 incidents affecting healthcare**, including 27 direct attacks on healthcare facilities, including hospital and protected personnel, and 9 indirect attacks. **The majority of these incidents were carried out by the Taliban.***

(...)

*UNAMA reiterates that attacks on healthcare, particularly during a health pandemic, **endanger the lives of the entire civilian population in Afghanistan and severely compromise the right to the highest attainable standard of physical and mental health under international human rights law.***¹⁵⁸

4.4.6. Toegang tot sociale voorzieningen

De terugkeer van ontheemde Afghanen heeft de sociale voorzieningen onder de druk gezet.

*In 2016-2018, **the increased numbers of refugees and undocumented Afghans returning to certain areas in Afghanistan, especially to Kabul**, as well as the continued displacement **added further pressure on community services and social infrastructure in the country**. In **Kabul**, despite of the city's growth in physical dimensions, the development of industrial and trading facilities were reported to remain limited, leaving the state of employment at alarming levels and causing increase in poverty.*¹⁵⁹

Van **januari 2020 tot augustus 2020** zijn er **1.912 terugkeerders** vastgesteld zonder papieren.¹⁶⁰

Het bezitten van een taskara is essentieel om toegang te verkrijgen tot sociale voorzieningen. Personen die hun taskara niet meer bezitten, kunnen deze vaak enkel verkrijgen door terug te reizen naar hun streek van oorsprong. Maar personen waarvoor het IBA moet worden beoordeeld, zijn niet in staat om terug te reizen naar hun streek van herkomst, omdat reeds is aangetoond dat zij ten aanzien van deze streek beschikken over een beschermingsnood. Als niet vaststaat dat zij nog over hun essentiële documenten beschikken, lopen zij een groot risico niet te kunnen terugvallen op verschillende voorzieningen.

*A **tazkera** is 'necessary' in **order to access a range of public services**, such as education; it also is necessary in order to obtain other identity documents (i.e.*

---

¹⁵⁸ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020*, op. cit., p. 18.

¹⁵⁹ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, op.cit., p. 38.

¹⁶⁰ SHELTER CLUSTER AFGHANISTAN, *Monthly snapshot January – August 2020*, beschikbaar op [https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/ES-NFI%20Cluster%20HRP%20Dashboard August%202020.pdf](https://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/ES-NFI%20Cluster%20HRP%20Dashboard%20August%202020.pdf).

passports and driving licences). The *tazkera* is also required for the issuance of housing, land and property certificates, title deeds and is considered the 'gateway' document in order to access employment, healthcare and loans. **Having a valid *tazkera* is also a necessity for accessing other types of documentation such as passports or marriage certificates.**

The 2016 report by NRC and Samuel Hall found that civil documentation, **allowing access to services and rights, was 'crucial' for social integration**, noting that the lack of *tazkera* could increase a person's vulnerability; women are found to be particularly vulnerable, for instance with regards to access to judicial system, inheritance and family disputes.

(...)

A joint report by the Norwegian Refugee Council (NRC), Samuel Hall and the Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC) in 2018, noted that, to obtain a *tazkera*, IDPs are generally required to travel to their district of origin, which is 'impossible' for many due to transport costs and insecurity. The same source stated that the government of Afghanistan has been working with international organisations such as IOM to address this issue, and temporary changes were introduced to the system, including measures by the Ministry of Education aiming at facilitating enrolment in school without a *tazkera*. However, the source noted that it continues to occur that IDPs must travel back to their places of origin to receive their documents.¹⁶¹

Personen die niet in het bezit zijn van hun *taskara* terugsturen naar Kabul houdt dus een hoog risico op indirect refoulement in, omdat zij gedwongen worden terug te keren naar hun streek van herkomst om deze *taskara* te bekomen.

De Norwegian Refugee Council stelt in haar rapport dat

*"The people that are the most vulnerable are returnees. Especially the children that were born abroad and were not reported in this country. These people are not included in the civil registry and it is very complicated to reintegrate them. [...] The people who went from rural areas and emigrated abroad don't have anything proving their link to Afghanistan and they had a hard time getting a document from the administration or being recognized as citizens of this country"*¹⁶²

Ook UNHCR bevestigt dat:

*Returnees and IDPs may also be deprived of education, access to healthcare and other essential services, sometimes as a result of lacking civil documentation in the form of a *tazkira* (national identity card)*¹⁶³

4.5. Conclusie

Het voorgaande toont aan dat Kabul stad is geconfronteerd met een erg volatiele veiligheidsituatie. Bovendien is ook de economische situatie ondermaats en staat de stad erg onder druk door een toestroom van zowel terugkeerders als intern ontheemden. Dit maakt

---

¹⁶¹ EASO, *Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City*, augustus 2020, *op.cit.*, p. 21.

¹⁶² Norwegian Refugee Council, *Access to Tazkera and other civil documentation in Afghanistan*, 2016, p. 28.

¹⁶³ UNHCR, *Solutions strategy for Afghan refugees – Enhancing resilience and co-existence through greater responsibility-sharing*, 2018-2019, p. 22.

dat er onvoldoende werkgelegenheid is, onvoldoende huisvesting, onvoldoende toegang tot water en sanitair, geen voedselzekerheid en een ontoereikende gezondheidszorg. *Prima facie* lijkt de humanitaire situatie in Kabul dus geen IBA te bieden omdat het niet redelijk kan geacht worden dat personen zich duurzaam hervestigen in een gebied waarvan de humanitaire situatie niet voldoet aan de internationale normen.

5. Het intern beschermingsalternatief naar Kabul in de Belgische rechtspraak

De beschikbaarheid van het IBA in Kabul is het voorwerp van verschillende beslissingen door het CGVS die aangevochten werden voor de RvV. De redenering van de administratie kan na analyse van de verschillende arresten door NANSSEN als volgt worden uiteengezet:

- De stad Kabul is via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk¹⁶⁴
- Er bestaat momenteel voor burgers in Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin de van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet
- Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, wordt er o.a. met de volgende elementen rekening gehouden om te concluderen dat een IBA naar Kabul redelijk is:
  - De leeftijd van de verzoeker
  - De kennis van vreemde talen
  - Het niveau van opleiding
  - De werkervaring
  - De financiële situatie van de verzoeker en/of zijn familie
  - De burgerlijke stand (alleenstaand of niet)
  - Het bestaan van een netwerk in Kabul
  - De reis naar Europa als een teken van zelfstandigheid:

In de door NANSSEN geanalyseerde rechtspraak van de RvV, is er geen sprake van de pertinentie van de IBA naar Kabul, maar wel altijd van de redelijkheid ervan. In het bijzonder, focust de discussie in de meeste arresten zich op de persoonlijke omstandigheden en de veiligheidssituatie in de stad.

Uit de verzamelde informatie blijkt duidelijk dat de humanitaire situatie in Kabul niet voldoet aan de voorwaarden om een veilig IBA te waarborgen. De RvV daarentegen besluit soms toch dat een IBA voorhanden is op basis van de persoonlijke omstandigheden van de persoon in kwestie. Dit lijkt voornamelijk af te hangen van het persoonlijk netwerk dat de persoon zou hebben in Kabul zelf. NANSSEN is echter van mening dat uit de internationale regelgeving blijkt dat de voorwaarden voor een intern vluchtalternatief cumulatief zijn, in die zin dat zowel de persoonlijke omstandigheden, als de veiligheid en een adequate humanitaire situatie, en meer bepaald de mogelijkheid om zich te vestigen in adequate economische omstandigheden, moeten vervuld zijn voor men kan spreken van een IBA. . Persoonlijke omstandigheden kunnen de desastreuze humanitaire situatie niet rechtzetten.

5.1. Persoonlijke omstandigheden

---

¹⁶⁴ Wat door de RvV bevestigd wordt. Zie o.a. RvV nr. 217 609 van 27 februar 2019

Iemand die wordt teruggestuurd naar Kabul als IBA is een intern ontheemde¹⁶⁵, aangezien terugkeren naar eigen streek van oorsprong niet kan en een leven in een nieuwe regio moet opbouwen. Interne ontheemding wil meteen ook zeggen dat een persoon zich in principe niet zal kunnen beroepen op zijn traditionele familiale en sociale netwerk. De RvV geeft het zelf aan: in een samenleving die berust op deze netwerken, en ernstig gebrek hieraan is al voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. Geen beschermingsalternatief kan redelijk zijn indien een dergelijk gebrek aan netwerk, en dus ook gebrek aan integratiemogelijkheden, vastgesteld kan worden. Omdat een vermoeden bestaat dat iemand die naar een streek verhuist waar geen familiaal en sociaal netwerk voorhanden is, komt het dan ook toe aan de beslissende overheid om aan te tonen dat dit netwerk wel degelijk bestaande en functionerend is en wel in die mate dat het een hoofd kan bieden aan de talrijke problemen die een persoon zal ervaren eens hij zich terug moet hervestigen in Kabul.

Op dit punt, ligt de Belgische rechtspraak (franstalige en nederlandstalige) in lijn met de *Guidelines* van UNHCR. Zo kan verwezen worden naar arrest nr. 119.721 van 27 februari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

*Een repatriëring naar Kabul zou in casu tot gevolg hebben dat verzoeker, die zo goed als zijn ganse leven in Iran heeft gewoond, **zich alleen en zonder netwerk in Kabul zal bevinden.** [...] Het feit dat verzoeker tot het eerste jaar middelbaar onderwijs zou hebben gevolgd, dat hij Dari spreekt, Engelse les heeft gevolgd en in Iran in de winkel van zijn broer heeft geholpen, kan de Raad bezwaarlijk beschouwen als een motivering waaruit blijkt dat verzoeker zich in Kabul zal kunnen vestigen en aldaar in zijn levensonderhoud kunnen voorzien. **Gelet op het feit dat verzoeker thans ongeveer 21 jaar oud is en Afghanistan verlaten heeft toen hij 5 à 6 maanden oud was, kan immers worden aangenomen dat hij geen verband heeft met dit land, hetgeen zijn integratie aanzienlijk dreigt te bemoeilijken.**"¹⁶⁶*

In een arrest van 27 februari 2019 besliste de RvV dat Kabul, zelfs voor een alleenstaande jonge man, geen IBA vormde. De RvV legt de nadruk op het feit dat de persoonlijke omstandigheden steeds bepalend zullen zijn. De Raad voerde een grondig onderzoek naar de persoonlijke omstandigheden, in het bijzonder het sociale netwerk en de potentiële materiële en financiële ondersteuning die kan geboden worden en die noodzakelijk zijn voor de mogelijkheid van hervestiging in Kabul:

*"Er dient te worden van uitgegaan dat de Afghaanse burger die zich in Afghanistan tracht te vestigen in een andere regio dan diens regio van herkomst onvermijdelijk geconfronteerd wordt met een aantal obstakels en moeilijkheden ('hardship'). **De beschikbaarheid van financiële middelen of van een netwerk dat (al dan niet tijdelijk) ondersteuning kan bieden is daarom bepalend voor de mate waarin de persoon in kwestie in staat is om te gaan met deze uitdagingen.***

Derhalve dienen de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij in rekening te worden genomen bij de beoordeling van de redelijkheid van haar hervestiging in Kaboel stad.

---

¹⁶⁵ EASO, Afghanistan. Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Heart City. Country of Origin Information Report, april 2019, p. 14, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/EASO_COI_Afghanistan_KSEI_April_2019.pdf.

¹⁶⁶ RvV, nr. 119 721, 27 februari 2014.

(...)

Evenmin kan in casu geconcludeerd worden dat de verzoekende partij over een daadwerkelijk netwerk in Kaboel beschikt die haar bij een hervestiging in Kaboel tijdelijk kan ondersteunen. Daarenboven blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de verzoekende partij en de andere gezinsleden gedurende de periode dat de vader van de verzoekende partij tewerkgesteld was door een werkgever uit Kaboel, zij nog steeds in het dorp Zaiwalat gelegen in het district Jalrez van de provincie Maidan Wardak verbleven. **De verzoekende partij is weliswaar een jongeman, doch op het ogenblik dat zij Afghanistan verlaten heeft liep de verzoekende partij nog school. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat de verzoekende partij daadwerkelijke werkervaring heeft.**

(...)

Nergens uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat redelijkerwijze vastgesteld kan worden dat de familie van de verzoekende partij over de financiële mogelijkheden beschikt om de verzoekende partij bij een hervestiging in Kaboel tijdelijk te ondersteunen, zoals aangegeven in de bestreden beslissing.

In een arrest van 16 april 2019¹⁶⁷, heeft de Raad o.a. rekening gehouden met het feit dat de verzoeker nooit in een andere regio van Afghanistan had gewoond, en dat zijn opleidingsniveau heel laag was:

*Le fait que le requérant aurait séjourné durant environ dix jours chez une connaissance à Kaboul en vue d'organiser son voyage vers la Belgique n'est pas pertinent en l'espèce **compte tenu de la brièveté de ce séjour** et du fait qu'il ressort des déclarations du requérant que cette connaissance est elle aussi originaire du village de Dewal e Madan et que c'est uniquement en tant qu'étudiant à l'université qu'elle vivait à Kaboul (ibid., page 7). Pour le reste, il ne ressort pas des déclarations du requérant que celui-ci dispose du moindre réseau social, professionnel ou familial à Kaboul. Le Conseil souligne aussi que le requérant n'a étudié que jusqu'en quatrième primaire (ibid., p. 5) et qu'il est, par conséquent, **faiblement instruit. Le Conseil estime donc que le requérant ne bénéficie actuellement d'aucune attache réelle suffisamment solide et d'aucune ressource matérielle suffisante à Kaboul pour attendre de lui qu'il s'y installe. La seule circonstance que le requérant ait travaillé plusieurs années en Afghanistan – en tant que couturier et dans une pompe à essence – ne suffit pas à démontrer qu'il pourrait raisonnablement s'installer ailleurs que dans sa région d'origine (...)**”.*

Ook in een later arrest bevestigde de Raad de uitzonderlijke situatie in Kabul en oordeelde het opnieuw dat, zelfs voor een alleenstaande jonge man, Kabul geen intern vluchtalternatief kan bieden, in het bijzonder bij gebrek aan een sociaal netwerk.

*In het voormeld EASO-rapport van juni 2018 wordt gesteld dat men gelet op de huidige economische omstandigheden in **Afghanistan meer dan ooit afhankelijk is van connecties die men door middel van een netwerk heeft. Het bestaan van een voldoende draagkrachtig (familiaal of ander) netwerk dat bereid is de persoon in kwestie (al dan niet tijdelijk) op te vangen kan een garantie inhouden op toegang tot de nodige infrastructuur om te kunnen voorzien in de meest elementaire levensbehoeften.***

---

¹⁶⁷ RvV, nr. 219 904, 16 april 2019.

(...)

Gelet op de uitzonderlijke situatie in de stad Kabul, zoals beschreven door het UNHCR in haar guidelines van augustus 2018, en voormelde persoonlijke elementen, heeft de verwerende partij in casu niet aannemelijk gemaakt dat de verzoekende partij zich in Kabul-stad kan vestigen, aldaar een leven te leiden dat naar plaatselijke maatstaven gemeten als normaal kan aangemerkt worden en bijgevolg aldaar over een redelijk vestigingsalternatief beschikt.¹⁶⁸

In een arrest van 13 juni 2019 oordeelde de Raad:

*Le Conseil, pour sa part, estime que la partie défenderesse n'a pas apporté la preuve que le requérant pourrait raisonnablement s'installer dans la ville de Kaboul, comme elle le suggère dans sa décision. Ainsi, force est de constater qu'elle ne conteste pas que le requérant habitait dans le district de Jalrez, province de Maidan Wardak (où il est né). Néanmoins, le fait qu'il aurait séjourné durant environ trois mois à Kaboul dans le cadre de son apprentissage en boulangerie, comme l'affirme la partie défenderesse, n'est pas pertinent, dans la mesure où cette partie de son récit est spécifiquement remise en cause par cette dernière qui ne la considère pas comme crédible. **Qui plus est, à supposer que ledit apprentissage en boulangerie et la période de trois mois passée à Kaboul soient considérés comme crédibles – quod non donc – le Conseil ne peut que constater que le requérant a déclaré ne disposer d'aucun réseau social ou familial à Kaboul, qu'il y était logé chez son employeur et que, par ailleurs, son salaire était directement transmis à son père. Le Conseil estime donc que le requérant ne bénéficie actuellement d'aucune attache réelle suffisamment solide et d'aucune ressource matérielle suffisante à Kaboul pour attendre de lui qu'il s'y installe.**¹⁶⁹*

Om het bestaan van een sociaal netwerk aan te tonen in het kader van de beoordeling van de redelijkheid van een IBA, gebruikt het CGVS vaak informatie verkregen via Facebook. In een arrest van 18 juni 2019 (dat een IBA naar Jalalabad betreft), houdt de Raad rekening met de heel jonge leeftijd van de verzoeker, die minderjarig was toen hij in België aankwam. De Raad spreekt zich ook uit over de relevantie van informatie verkregen via Facebook in een arrest van 16 april 2019:

*En outre, le Conseil souligne le **très jeune âge du requérant**, qui est arrivé en Belgique à l'âge de seize ans en tant que mineur étranger non accompagné et qui est actuellement âgé de dix-huit ans, et le fait qu'il est **très peu scolarisé** puisqu'il ressort de ses propos qu'il a été contraint d'arrêter l'école à l'âge de quatorze ans.*

(...)

De même, déduire des relations de contacts mentionnées dans les profils Facebook du requérant et de son frère que ceux-ci disposent « d'un cercle de connaissance étendu et hautement scolarisé à Jalalabad » qui pourra leur apporter le soutien nécessaire ne répond pas aux exigences de rigueur qui s'imposent à la partie défenderesse lorsqu'elle évalue le caractère raisonnable de l'alternative de fuite interne qu'elle envisage d'appliquer dès lors qu'il ne ressort pas des éléments du

---

¹⁶⁸ RvV, nr. 219 234, 29 maart 2019.

¹⁶⁹ RvV, nr. 222 612, 13 juni 2019.

*dossier que le requérant ait été interrogé sur la nature des relations qu'il entretient avec les personnes reprises dans sa liste d' « amis » sur Facebook.*¹⁷⁰

De Raad benadrukte reeds de cruciale rol van etnische en culturele banden in de Afghaanse samenleving in een arrest van 5 november 2010:

*De Raad is van mening dat verzoeker in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Verzoeker heeft verklaard dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft, afkomstig is van Marzar-e Sharif en op negenjarige leeftijd met zijn familie naar Iran gevlucht is. De commissaris-generaal betwist deze gegevens niet. De subsidiaire bescherming moet, behalve in het geval van een staatloze, beoordeeld worden ten aanzien van het land van herkomst, in dit geval Afghanistan. **In de Afghaanse samenleving zijn familiebanden uitermate belangrijk.** Verzoeker heeft tijdens het gehoor verklaard dat zijn moeder, broers en grootvader in Iran wonen en dat zijn neef samen met zijn vrouw naar het buitenland vertrokken is. Het enige familielid dat misschien nog in Afghanistan woont, is een halfbroer van verzoekers moeder, maar verzoeker weet niet zeker of hij daar nog woont (gehoorverslag, 5-7). Er is geen reden om aan deze gegevens te twijfelen. **Gelet op verzoekers jonge leeftijd, het feit dat hij sinds zijn negende niet meer in Afghanistan gewoond heeft en in Afghanistan geen dichte familie heeft,** is de Raad van mening dat verzoeker bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico loopt op een behandeling in de zin van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet.*¹⁷¹

In dit voorafgaande arrest maakt de RvV de beoordeling of een persoon subsidiaire bescherming nodig heeft: de bewijsstandaard is dus hoger dan wanneer men de redelijkheid van een terugkeer moet beoordelen. Het arrest is echter interessant in het kader van het onderzoek naar het IBA in de mate waarin rekening wordt gehouden met het belang van familiebanden in Afghanistan.

Uit het onderzoek door NANSEN van de recente arresten van 2020, geveld door de RvV, volgt dat **een medische problematiek als persoonlijke omstandigheid** een doorslaggevend argument vormt voor de RvV om een persoon te kwalificeren als **een persoon met een kwetsbaar profiel**, waardoor **Kabul niet kan dienen als IBA**.

Onder andere in arrest nr. 231 907 van 29 januari 2020 besliste de RvV dat 'een gehoorstoornis' en 'symptomen van posttraumatische stressstoornis' persoonlijke omstandigheden betreffen die kunnen worden aangemerkt als **risico verhogende factoren** die maken dat iemand kan gekwalificeerd worden als **een persoon met een kwetsbaar profiel**.

*Gelet op geheel van verzoekers **persoonlijke elementen**, met name het **gehoorprobleem en het gegeven dat de verzoekende partij heden ook kenmerken van posttraumatische stress** vertoont onder **meer episodes van "black out"**, **dissociatieve stoornissen** en het feit dat zij zich moeilijk in tijd en ruimte kan situeren, die samen een voldoende ernst aantonen kan redelijkerwijze worden aangenomen dat de verzoekende partij heden in de stad Kabul **minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld** kan vermijden door **tijdelijk bescherming op te zoeken bij***

---

¹⁷⁰ CCE n° 222 799 18 juin 2019.

¹⁷¹ RvV, nr. 50 813, 5 november 2010.

*aanslagen en gevechten alsook **minder gemakkelijk de gevaren van willekeurig geweld zal kunnen inschatten.***¹⁷²

In hetzelfde arrest heeft de RvV ook het ontbreken van een netwerk en het feit dat de verzoeker in een ander district had gewoond, in aanmerking genomen om tot de conclusie te komen dat een IBA onredelijk was:

*Gelet op **de precaire, complexe en ernstige situatie in Kabul, het gegeven dat de verzoekende partij steeds in de stad Puli Khumri, district Puli Khumri, provincie Baghlan (Afghanistan) heeft gewoond** en uit de stukken van het rechtsplegingsdossier **niet blijkt dat de verzoekende partij in Kabul over een netwerk beschikt**, leidt dit kwetsbaar profiel en het geheel van voormelde elementen ertoe dat de verzoekende partij in vergelijking met andere burgers in Kabul over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen. Deze persoonlijke omstandigheden hebben tot gevolg dat de verzoekende partij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt op een ernstige bedreiging van haar leven of persoon ten gevolge van het willekeurig geweld in Kabul.*¹⁷³

Ten slotte heeft het RvV in een arrest van 3 maart 2020 (dat betrekking had op een alternatief voor de bescherming in Jalalabad, maar waarvan de conclusies kunnen worden omgezet in de situatie in Kabul) het CGVS bekritiseerd omdat het geen rekening heeft gehouden met de medische elementen die verzoekster in het kader van de analyse van de redelijkheid van de IBA aanvoert. In het betrokken dossier had het CGVS deze elementen buiten beschouwing gelaten en de eiser verwezen naar de medische regularisatieprocedure (9ter), die door het RvV ongeldig werd verklaard. Dit arrest bevat ook een gedetailleerde analyse van de toestand van het Afghaanse gezondheidszorgsysteem.¹⁷⁴

5.2. Veiligheidssituatie in Kabul

Uit rechtspraak blijkt dat de RvV met betrekking tot de redelijkheid van een IBA zowel met de algemene situatie, alsook met de persoonlijke omstandigheden rekening houdt. Volgens de Raad is de veiligheidssituatie een aspect van de algemene situatie¹⁷⁵.

In sommige arresten echter die door NANSEN werden geanalyseerd, toetst de Raad, zoals het CGVS, alleen de veiligheidssituatie in Kabul ten aanzien van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet:

*Onder punt 2.2.2. wordt vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging te hebben. Evenmin voert verzoeker andere elementen aan waaruit blijkt dat verzoeker te vrezen heeft voor doodstraf of executie of nog, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, §2, (a) resp. (b) van de vreemdelingenwet. **Dienvolgens wordt nog onderzocht of verzoeker een ernstig risico loopt op ernstige bedreiging van zijn***

---

¹⁷² RvV, nr. 231 907, 29 januari 2020.

¹⁷³ RvV, nr. 231 907, 29 januari 2020.

¹⁷⁴ RvV, nr. 233 528, 3 mars 2020.

¹⁷⁵ RvV, nr. 217 609, 27 februari 2019.

leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld door een gewapend internationaal of binnenlands conflict.¹⁷⁶

In haar arrest van 31 juli 2019¹⁷⁷, deed de Raad een uitgebreide (en volgens NANSEN, foutieve) toets van de veiligheidssituatie in Kabul ten aanzien van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet:

Met andere woorden, de provincie Kabul is een gebied waar volgens EASO willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon enkel kan worden vastgesteld indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden. De verzoekende partij toont niet aan dat de veiligheidssituatie inmiddels zodanig is gewijzigd dat het niet langer opgaat te stellen dat er actueel voor burgers in de stad Kabul geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bestaat.

(...)

Gelet op wat voorafgaat concludeert de Raad dat de stad Kabul op zich geen gebied is waar de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze stad, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.

Bijgevolg bevindt de verzoekende partij zich in de tweede hypothese. Deze hypothese betreft situaties waar er willekeurig geweld bestaat – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – maar waar de mate van het geweld niet dermate hoog is dat elke burger louter door zijn aanwezigheid in het betrokken land of het betrokken gebied een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. **Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat in zulke situatie rekening moet worden gehouden met de eventuele persoonlijke omstandigheden van de verzoeker die in zijn hoofd het risico, verbonden aan het willekeurig geweld, verhogen.**

(...)

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet zijn dus omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een **verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld, en dit zelfs wanneer het geweld hem niet meer dan een ander persoon specifiek viseert.**

Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een **verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg heeft dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld.**

Gelet op wat voorafgaat concludeert de Raad dat de stad Kaboel op zich geen gebied is waar de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar de stad Kaboel,

---

¹⁷⁶ RvV, nr. 119 721, 27 februari 2014. Zie ook RvV nr. 224 529, 31 juli 2019 en nr. 217.609, 27 februari 2019.

¹⁷⁷ RvV, nr. 224 529, 31 juli 2019.

*louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen.*¹⁷⁸

De Raad is tot dezelfde conclusie gekomen in haar arresten van 27 februari 2019, 11 maart 2019 en 29 maart 2019.¹⁷⁹

Het is echter **niet** voldoende om enkel te toetsen of er een risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, §2 a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Deze toets beperkt zich uiteraard tot de relevantie van het intern vluchtalternatief en houdt geen rekening met de redelijkheid van het vluchtalternatief. De bewijsstandaard met betrekking tot de redelijkheid van het interne vluchtalternatief ligt immers lager dan de bewijsstandaard vereist door artikel 48/4 a), b) en c). Bovendien moet de veiligheid in het kader van de redelijkheidstoets samen beoordeeld worden met de andere redelijkheidsparementen (persoonlijke omstandigheden, bestaan van eerdere vervolging, respect voor mensenrechten en mogelijkheid tot economische overleving).

In een arrest van 16 april 2019¹⁸⁰, volgt de Raad een andere redenering met betrekking tot de beoordeling van de veiligheidssituatie in Kabul:

*La seule circonstance que le requérant ait travaillé plusieurs années en Afghanistan – en tant que couturier et dans une pompe à essence – ne suffit pas à démontrer qu’il pourrait raisonnablement s’installer ailleurs que dans sa région d’origine, a fortiori dans la ville de Kaboul où la partie défenderesse reconnaît la présence d’une violence aveugle, même si elle estime que celle-ci n’atteint pas un degré tel qu’elle entraîne une menace grave pour tout civil vivant dans cette ville, indépendamment de ses caractéristiques propres, du seul fait de sa présence sur place. **A cet égard, le Conseil note que la qualité de déplacé interne du requérant, à qui il serait demandé de se réinstaller à Kaboul, où il n’a jamais vécu durablement et où il ne dispose d’aucun réseau, constituerait un élément propre à sa situation personnelle, aggravant dans son chef le risque lié à la violence aveugle sévissant dans cette ville, ce qui rend d’autant moins raisonnable l’alternative de protection interne ainsi envisagée.***

*Le Conseil estime dès lors que la partie défenderesse reste en défaut de démontrer qu’il existe, pour le requérant, une alternative raisonnable d’installation à Kaboul ou dans une autre partie de l’Afghanistan ; ainsi, **elle n’a pas suffisamment tenu compte des conditions générales prévalant dans le pays et de la situation personnelle du requérant, de sorte que l’article 48/5, § 3 de la loi du 15 décembre 1980 ne pouvait trouver à s’appliquer au cas d’espèce.***

In dit arrest verwijst de Raad dus niet naar beoordeling van de veiligheidssituatie in Kabul in het kader van art. 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet en de door deze bepaling vereiste ernstgraad, maar beoordeelt de RvV rechtstreeks de veiligheidssituatie in het licht van art. 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet.

Volgens NANSEN houdt deze aanpak beter rekening met de specifieke situatie en de verhoogde kwetsbaarheid (alsook de gevolgen van deze kwetsbaarheid op hun veiligheidssituatie) van ontheemden die terug naar Kabul keren.

---

¹⁷⁸ RvV nr. 224 529 van 31 juli 2019.

¹⁷⁹ RvV nr. 217 609, 27 februari 2019, CCE nr. 218 058, 11 maart 2019 en RvV 219 221, 29 maart 2019

¹⁸⁰ CCE nr. 219 904, 16 april 2019.

Dat er een verschil is tussen de beoordeling van de veiligheidssituatie in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet en de welke die op grond van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet moet plaatsvinden, is eveneens door de RvV bevestigd in een arrest van 3 maart 2020:

*Dit besluit neemt niet weg dat in het kader van een beoordeling van de redelijkheid van het voorgestelde intern hervestigingsalternatief rekening moet worden gehouden met de algemene (veiligheids)situatie in de stad Jalalabad en de agglomeratie errond. **Deze beoordeling mag niet worden verward met de beoordeling in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.** De vraag is hier niet of verzoeker een risico loopt op ernstige schade in de stad Jalalabad en de agglomeratie errond, hetgeen hierboven al negatief werd beantwoord, maar wel of van de verzoekende partij redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich aldaar hervestigt, aangezien de veiligheidssituatie is verslechterd.¹⁸¹*

In een arrest van 13 juni 2019¹⁸², volgde de Raad nog een andere redenering:

***Le Conseil estime donc que le requérant ne bénéficie actuellement d'aucune attache réelle suffisamment solide et d'aucune ressource matérielle suffisante à Kaboul pour attendre de lui qu'il s'y installe.** Dès lors, il considère que la partie défenderesse reste en défaut de démontrer qu'il existe, pour le requérant, une alternative raisonnable d'installation à Kaboul (ou dans une autre partie de l'Afghanistan) ; ainsi, elle n'a pas suffisamment tenu compte des conditions générales prévalant dans le pays et de la situation personnelle du requérant, de sorte que l'article 48/5, § 3 de la loi du 15 décembre 1980 ne pouvait trouver à s'appliquer au cas d'espèce.*

In dit arrest is de Raad ook niet op de veiligheidssituatie in de stad Kabul ingegaan, maar heeft, rekening houdend in het bijzonder met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, hem de subsidiaire bescherming toegekend, op basis van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit het merendeel van de geanalyseerde beslissingen blijkt dat, indien de Raad vindt dat er niet aan de voorwaarde van toepassing van art. 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet wordt voldaan, aan de verzoekers de subsidiaire bescherming wordt toegekend. In wat lijkt een geïsoleerd arrest te zijn¹⁸³, heeft de Raad aan de verzoeker de vluchtelingenstatus erkend, na de mogelijkheid om een IBA naar Kabul te hebben afgewezen. In *casu*, had de verzoeker een vrees ten aanzien van de Taliban aangevoerd, wegens zijn medewerking met de Afghaanse overheid.

Il ressort par ailleurs des éléments qui précèdent que le requérant craint d'être persécuté par un agent non étatique, à savoir un groupe de talibans. Il convient dès lors d'examiner si le requérant peut se réclamer de la protection de ses autorités et si celles-ci sont en mesure de lui offrir une protection effective contre les agissements qu'il redoute.

*Sur ce point, le Conseil observe qu'il ressort de l'économie générale des informations déposées par les deux parties aux dossiers administratif et de la procédure que **la capacité de protection des autorités afghanes est fortement amoindrie, du fait notamment des conditions de sécurité prévalant dans le pays** (Voy. notamment*

---

¹⁸¹ RvV nr. 233 528, 3 maart 2020.

¹⁸² RvV nr. 222 612, 13 juni 2019.

¹⁸³ CCE nr 217 762, 28 februari 2019.

EASO, *Country guidance. Afghanistan. Guide note and common analysis*, juin 2018, pp. 95 et suivantes; UNHCR, *Eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*, 30 août 2018, pp. 29-30). **Ainsi, au vu de ce contexte général et eu égard au profil particulier du requérant du requérant qui a quitté son pays lorsqu'il était encore mineur et qui était à peine majeur lors de l'introduction de sa demande d'asile, le Conseil considère que le requérant ne dispose, dans les circonstances spécifiques du cas d'espèce, d'aucun recours effectif en cas de retour en Afghanistan.**

Par ailleurs, dans la mesure où la crainte de persécution alléguée par le requérant est considérée comme établie, le Conseil estime que la partie défenderesse ne démontre pas à suffisance que l'alternative de protection interne à Kaboul - évoquée dans les développements de la décision entreprise consacrés à la protection subsidiaire - est raisonnablement envisageable. **En effet, au vu du profil particulier du requérant exposé supra, de sa crainte vis-à-vis des talibans et de la situation sécuritaire problématique à Kaboul, le Conseil estime que la lecture des dossiers administratif et de procédure ne permet pas de conclure que le requérant y serait en sécurité, ni, partant, qu'il est raisonnable qu'il s'y installe au sens de l'article 48/5, § 3 de la loi du 15 décembre 1980.**

5.3. Mogelijkheid tot economisch overleven – humanitaire situatie

Van de door Nansen geanalyseerde arresten hebben er twee expliciet betrekking op de humanitaire situatie in Kabul:

*De veiligheidssituatie is één aspect van de algemene situatie bij de beoordeling van de algemene situatie in het intern vestigingsalternatief. In het kader van de redelijkheidstoets mogen de humanitaire levensomstandigheden in het betreffende gebied in hun algemeenheid niet zodanig zijn dat dit op zichzelf al aanleiding kan geven tot blootstelling aan een reëel risico op onmenselijke of vernederende behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM (tot een humanitaire noodsituatie). Wat betreft de toestand op het vlak van voedselzekerheid, beschikbaarheid van een basisinfrastructuur en de mogelijkheid om te voorzien in een levensonderhoud, blijkt uit het voormeld **EASO-rapport van juni 2018** opgenomen vaststellingen aangaande de algemene situatie in Kaboel dat:*

(i) er over het algemeen geen voedseltekorten zijn en toegang tot voedsel vooral afhangt van de bestaansmiddelen waarover de verzoeker beschikt;

(ii) huisvesting en onderdak beschikbaar zijn, met dien verstande dat toegang tot adequate huisvesting niet evident is voor de meerderheid van de Afghanen in de steden. Het grote aantal intern ontheemden (IDP's) en de plotse opstoot in het aantal teruggekeerde Afghanen in de tweede helft van 2016 heeft extra druk gelegd op de reeds overbelaste absorptiecapaciteit van de Afghaanse steden;

(iii) toegang tot drinkbaar water vaak een uitdaging vormt, vooral in de sloppenwijken en de plaatsen waar IDP's zich vestigen;

(iv) voorzieningen voor gezondheidszorg weliswaar aanwezig zijn, maar de dienstverlening overbelast is door de toename van het aantal IDP's en teruggekeerde personen. Het gebrek aan financiële middelen vormt een belangrijke hindernis voor de toegang tot gezondheidszorg;

(v) onderwijsfaciliteiten weliswaar aanwezig maar tevens overbelast zijn, waardoor IDP's en teruggekeerde kinderen moeilijk toegang krijgen tot onderwijs;

(vi) er gelet op de huidige economische en veiligheidssituatie een hoge graad van werkloosheid en ondertewerkstelling is, vooral bij jonge stedelingen. De competitie op de arbeidsmarkt is toegenomen door het stijgende aantal IDP's dat in Kaboel op zoek gaat naar werk. Armoede is wijdverspreid in de stad en neemt toe, waardoor steeds meer mensen hun toevlucht nemen tot illegale praktijken, kinderhuwelijken en -arbeid, bedelen en straatventen en de traditionele ondersteuningsmechanismen onder druk komen te staan.

*Er dient te worden van uitgegaan dat de Afghaanse burger die zich in Afghanistan tracht te vestigen in een andere regio dan diens regio van herkomst onvermijdelijk geconfronteerd wordt met een aantal obstakels en moeilijkheden ('hardship'). **De beschikbaarheid van financiële middelen of van een netwerk dat (al dan niet tijdelijk) ondersteuning kan bieden is daarom bepalend voor de mate waarin de persoon in kwestie in staat is om te gaan met deze uitdagingen.***¹⁸⁴

De arresten focusten op de beperkte aanwezigheid van huisvesting, de beperkte toegang tot drinkbaar water, de overbelasting van de gezondheidszorg, de overbelasting van de onderwijsvoorzieningen en de hoge graad van werkloosheid. De Raad legde ook bijzonder veel nadruk op het gebrek aan netwerk en connecties voor intern ontheemden in Kabul. De humanitaire situatie in Kabul lijkt volgens de Raad echter *an sich* niet voldoende om te concluderen dat geen enkel IBA onredelijk is.

5.4. UNHCR Eligibility Guidelines

Hoewel de meeste geanalyseerde arresten naar de UNCHR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 verwijzen, verschillen de conclusies die eruit worden getrokken.

In de arresten van 27 februari en 29 maart 2019, legde de Raad veel nadruk op de vaststellingen van UNHCR:

*Gelet op het gegeven dat UNHCR in haar guidelines van augustus 2018 aangeeft dat "given the current security, human rights and humanitarian situation in Kabul, an IFA/IRA is generally not available in the city", acht de Raad het intern vestigingsalternatief in casu niet redelijk gelet op de actuele omstandigheden in de stad Kabul.*¹⁸⁵

In haar arrest van 31 juli 2019, kwam de Raad tot een andere conclusie:

UNHCR geeft in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylumseekers from Afghanistan, 30 augustus 2018, pagina 112-114 (hierna: UNHCR Eligibility Guidelines augustus 2018) aan dat gelet op de huidige veiligheidssituatie, de humanitaire situatie en de situatie op het vlak van de mensenrechten in Kabul deze stad in beginsel niet geschikt is als intern vestigingsalternatief.

---

¹⁸⁴ RvV 219 234, 29 maart 2019 en RvV 217 609, 27 februari 2019. Zie ook RvV 224 529, 31 juli 2019.

¹⁸⁵ RvV, nr. 217 609, 27 februari 2019 en nr. 219 234 van 29 maart 2019.

Uit wat voorafgaat blijkt dat zowel EASO als UNHCR de stad Kabul niet uitsluiten als een mogelijke locatie voor een intern vestigingsalternatief. Zij stellen wel uitdrukkelijk dat de persoonlijke omstandigheden in deze bepalend zijn.¹⁸⁶

Vervolgens, in een arrest van 4 april 2019, heeft de Raad de subsidiaire bescherming aan de verzoekende partij toegekend na te hebben vastgesteld dat aan de voorwaarden van art. 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet niet voldaan was, gelet op de stukken van het administratief dossier. Voorts heeft de Raad haar redenering bijna uitsluitend op de “UNHCR Eligibility Guidelines” van 30 augustus 2018 gesteund¹⁸⁷:

*Pour sa part, le Conseil ne peut, au vu des pièces du dossier administratif, suivre le raisonnement développé par la partie défenderesse sur ce point et, partant, estime qu’il n’est pas raisonnable d’attendre du requérant qu’il aille s’installer à Kaboul. En effet, la partie défenderesse ne démontre nullement que les conditions fixées par l’article 48/5, §3, sont effectivement remplies, à savoir « qu’il peut voyager en toute sécurité et légalité vers cette partie du pays, et obtenir l’autorisation d’y pénétrer et que l’on peut raisonnablement s’attendre à ce qu’il s’y établisse », **d’autant plus qu’il ressort de dernières « Eligibility Guidelines » de l’UNHCR du 30 août 2018 auxquelles renvoie la note complémentaire de la partie défenderesse, que la situation s’est fortement aggravée à Kaboul, qu’en 2018, elle a été l’une des provinces les plus affectées par le conflit et que l’UNHCR considère actuellement que la fuite interne n’est, en règle générale, plus possible sur Kaboul. La décision attaquée ne pouvait donc, sans méconnaître la loi, rejeter la demande sur la base de cette disposition.***

Ten slotte, heeft de RvV in arrest nr. 235 669 van 29 april 2020 de conclusie getrokken dat op grond van de de “UNHCR Eligibility Guidelines” van 30 augustus 2018 wel Kabul kan worden gekwalificeerd als intern vestigingsalternatief rekening houdend met de relevante algemene en persoonlijke omstandigheden.

Er dient benadrukt te worden dat in de richtlijnen van UNHCR onder meer wordt gesteld als volgt: “[...] an assessment of the possibility of relocation to Kabul requires an assessment of both the relevance and the reasonableness of this proposed area of relocation. In addition, if an IFA/IRA to Kabul is considered in asylum procedures, all relevant general and personal circumstances regarding the relevance and reasonableness of Kabul as a proposed area of relocation for the particular applicant must be established to the extent possible and must duly be taken into account.”
Hieruit blijkt genoegzaam dat toepassing kan worden gemaakt van een intern vestigingsalternatief naar de stad Kabul, rekening houdend met de relevante algemene en persoonlijke omstandigheden. Inzake de algemene omstandigheden kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd gesteld in verband met de veiligheidssituatie in en de bereikbaarheid van de stad Kabul. Met betrekking tot de persoonlijke omstandigheden dient vastgesteld dat uit de hiervoor aangehaalde motivering blijkt dat in casu een intern vestigingsalternatief in hoofde van verzoeker redelijk kan worden geacht.¹⁸⁸

6. Conclusie

---

¹⁸⁶ RvV nr. 224 529, 31 juillet 2019.

¹⁸⁷ RvV, nr. 219 483, 4 april 2019.

¹⁸⁸RvV, nr. 235 669, 29 april 2020.

Het IBA is een concept en een test *sui generis* die moet uitgevoerd worden los van de beoordeling of er een risico bestaat op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

NANSEN is van oordeel dat, indien vaststaat dat een persoon bescherming behoeft in zijn regio van oorsprong, Kabul momenteel geen veilig IBA kan vormen, zoals UNHCR oordeelt in haar guidelines van augustus 2019:

UNHCR considers that given the current security, human rights and humanitarian situation in Kabul, an IFA/IRA is generally not available in the city.

De huidige humanitaire situatie in Kabul maakt dat de veiligheid immers niet duurzaam is en dat economisch overleven in deze situatie niet redelijk geacht kan worden. NANSEN acht niet dat het bestaan van een uitgebreid persoonlijk netwerk dit oordeel kan veranderen omdat de persoonlijke omstandigheden slechts 1 factor zijn van de redelijkheidstoets en de andere factoren, zoals veiligheid, gebrek aan respect voor mensenrechten en de slechte economische omstandigheden de doorslag geven om te besluiten dat Kabul geen redelijk veilig intern vluchtalternatief kan bieden.